Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσκηλιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 6ον. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Αὐγούστου 1899 Ἔτος 21ον. — Ἀριθ. 35

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια ἴδε σελ. 278)

— Σύμφωνοι, αἴδεσ. . . .

Ὁ κύριος Ἀλκάδος δὲν ἐπρόφθασε νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν του· θὰ ἔλεγες μάλιστα ὅτι μετενόησε καὶ ἤθελε νὰ σπάσῃ τὸ κεφάλι του εἰς τὸν τοῖχον τῆς παρακειμένης οἰκίας, διότι μὲ τόσην ὁρμὴν ὀπισθοχώρησεν ἔξαφνα.

Δὲν εἶχε καθόλου ἄδικον. Δύο γάλλοι Οὐσσάροι, ἐλαύνοντες ἀπὸ ρυτῆρος, μὲ τὰς καραμπίνας εἰς τὸ χέρι, ἕτοιμοι νὰ πυροβολήσουν, ἐπέρασαν ὡς ἀστραπὴ τόσῳ πλησίον του, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸν ἀναποδογυρίσουν.

— Καταραμένοι! ἐψιθύρισεν ὁ Δήμαρχος. Ἄμποτε νὰ βάλῃ τὸ χέρι του ὁ Θεὸς καὶ νὰ μας γλυτώσῃ τὸ γρηγορώτερο ἀπὸ αὐτὴ τὴ ράτσα τοῦ διαβόλου!

Καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τοὺς καλογήρους:

— Αἰδεσιμώτατοι, εἶπε, σᾶς ζητῶ συγγνώμην. Θὰ ὑπάγω νὰ προϋπαντήσω αὐτοὺς τοὺς κακούργους... εἶνε καθῆκόν μου... πρέπει νὰ μεσολαβήσω καὶ νὰ προστατεύσω τοὺς δημότας μου, ὅσον εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ, κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν γάλλων.

— Ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ, τέκνον μου, ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν καλογήρων, καὶ μὴ ξεχάσῃς αὐτὸ ποὺ εἴπαμεν. . .

— Ἔννοια σας, θὰ εἰδοποιήσω τὸν Ζουὰν Ραβίδο ἀμέσως.

Ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Μοντόρου δὲν εἶχε νὰ κάμῃ κολὺν δρόμον διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιόν του, διότι τὸ μικρὸν στράτευμα ἐφάνη μετ' ὀλίγον εἰς τὴν ἐσχατιὰν τῆς ὁδοῦ. Ὁ ἀλκάδος ἔσπευσεν εἰς προϋπάντησιν ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδάδιζεν ἔφιππος, ἐπὶ κεφαλῆς.

— Ἐξοχώτατε, τῷ εἶπεν, ὑποκλινόμενος δουλικώτατα, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐξοχότητός σου.

— Ὁ κύριος δήμαρχος; ἠρώτησεν ὁ ἀρχηγός.

— Εἰς τὰς διαταγάς σας, Ἐκλαμπρότατε!

— Δὲν εἶμαι οὔτε ἐξοχώτατος οὔτε ἐκλαμπρότατος. Εἶμαι ἁπλούστατα ὁ ταγματάρχης Δυβάλ, τοῦ 63ου πεζικοῦ, ἔχω εἰκοπέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν, εἰκοσιπέντε πολέμους, ἑνδεκα εὐφήμους μνείας, τρεῖς πληγάς, τὸ παράσημον τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, καὶ πρὸς τὸ παρὸν διοικῶ τὸ ἀπόσπασμα ποὺ βλέπετε, καὶ διὰ τὸ ὀκρῖον θὰ φροντίσετε ἀμέσως νὰ εὕρετε τρόφιμα, φορβὴν καὶ ἕνα ὁδηγόν.

— Ὅπως ὁρίζετε, κύριε Ταγματάρχα. . .

— Θὰ μας προμηθεύσετε ἐπίσης καταλύματα διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ διὰ τοὺς ἵππους.

— Μετὰ πάσης χαρᾶς, κύριε Ταγματάρχα. .

— Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ τὸ κάμετε «μετὰ πάσης χαρᾶς»· ἀπαιτῶ ὅμως νὰ εἶνε ἕτοιμα ὅλα ἐντὸς μιᾶς ὥρας!

— Τί ἀρκούδα εἶνε τούτη; ἐσκέφθη στενάζων ὁ δυστυχὴς ἀλκάδος. Παναγία μου καὶ Κυρά μου τοῦ Μὸν-Σερράτου, βάλε τὸ χεράκι σου καὶ σῶσέ μας!

Καὶ ἀπῆλθε δρομαῖος, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς διαταγὰς τοῦ φοβεροῦ ἀξιωματικοῦ.

Οἱ γάλλοι ἐν τούτοις ἐσταμάτησαν, ἔλυσαν τοὺς σάκκους των, ἔβαλαν τὰ ὅπλα των εἰς πυραμίδας, καὶ ἡτοιμάσθησαν νὰ μαγειρεύσουν τὰ τρόφιμα, τὰ ὁποῖα θὰ τοις ἔφερον.

Οἱ δύο καλόγηροι δὲν εἶχον ἀπομακρυνθῆ· παρηκολούθησαν τὴν παρέλασιν ὁλοκλήρου τοῦ ἀποσπάσματος μὲ παράδοξον ἐνδιαφέρον, καὶ ὅταν εἶδαν τοὺς Πεζοναύτας, ἀντήλλαξαν βλέμμα συνεννοήσεως.

Μόλις διεταχθη ὁ καταυλισμός, ὁ μαρκήσιος, ὁ ἀνεψιός του, ὁ Παπαφίγκος καὶ ὁ Λαδουρέκος ἔσπευσαν νὰ συναντηθοῦν, —ὅπως ἔκαμναν τακτικά, εἰς κάθε σταθμόν, — διὰ νὰ συμφάγουν καὶ νὰ συνομιλήσουν.

Ὁ Παπαφίγκος ἐφαίνετο ἀνήσυχος. Οὔτε ἐφλυάρει, κατὰ τὸ σύνηθες, οὔτε ἐγελοῦσε καθόλου.

— Τί ἔχεις; ἠρώτησεν ὁ Ρογῆρος· μοιάζεις σὰν τὸν πλοίαρχο στὸ καράβι του, ὅταν περιμένῃ τὴν τρικυμία.

— Τὸ κέτυχες, μοῦτσο. Βλέπω ἕνα μαῦρο σύννεφο . .

— Ποῦ 'νε το; ἠρώτησεν ὁ Λαδουρέκος, ἐξαφνισθείς.

— Νά· βλέπεις ἐκεῖ πέρα ἐκείνους τοὺς δύο καπουτσίνους;

— Τοὺς βλέπω.

— Λοιπόν, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἀ-

«Δύο γάλλοι Οὐσσάροι, ἐλαύνοντες ἀπὸ ρυτῆρος...» (Σελ. 281, στήλ. α'.)

γκυροβολήσαμε ἐδῶ, δὲν ἐσήκωσαν ἀπὸ πάνω μας τὰ μάτια τους οὔτε στιγμή.

— Παπαφίγκο μου, μάτια μου, βλέπω ὅτι ἔγινες πολὺ ὑποπτος, μὰ τὴν ἀλήθεια! εἶπε τὸ παιδίον· καλὰ νὰ φυλάγεσαι σὰν φρόνιμος ἄνθρωπος· μὰ ὄχι πάλι καὶ νὰ βλέπῃς παντοῦ ἐχθρούς!

— Μπορεῖ, μοῦτσο μου, μπορεῖ· μὰ καλλίτερα νὰ βάλῃς 'στὸ πανί σου μιὰ δέστρα παραπάνω, παρὰ νάφήσῃς νὰ σε ἀναποδογυρίσῃ καμμιὰ σβιλάδα...

—Καλὰ λέγει, ἐπεδοκίμασεν ὁ Λουδοβίκος Νοαριμὸν· τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι εἰς τὴν θέσιν μας, καμμία προφύλαξις δὲν εἰμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὑπερβολική. Ὁπωσδήποτε, οἱ καλόγηροι αὐτοὶ μοῦ φαίνονται ὁλωσδιάλου ἀβλαβεῖς καὶ ἀκίνδυνοι ... δὲν βλέπω ἐπάνω τους τίποτε ὕποπτον.

— Ὄχι, ὄχι, ἀντεῖπεν ὁ ἐπίμονος Πεζοναύτης. Κάτι κακὸ θάχουν 'στὸ νοῦ τους, γιὰ νὰ μας κυττάζουν ἔτσι· δὲν μπορεῖ! Τί λὲς καὶ σύ, Λαδουρέκο;

— Μπορεῖ νὰ εἶνε καὶ καλοὶ ἄνθρωποι, ἀπήντησε μὲ σοβαρότητα ὁ ἐρωτηθείς, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ εἶνε καὶ κακοί.

— Τὰ βλέπετε; ἀνέκραξεν ὁ Παπαφίγκος, ὁ ὁποῖος ἔτρεφεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συντρόφου του. Τὸ νοῦ μας λοιπὸν 'στὸ τιμόνι. Ἂν εἶνε ἐχθροί, τί μποροῦν νὰ μας κάμουν, τώρα ποὺ τους ξεύρουμε;

Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸς νὰ ματαιώσῃ τὰς νέας παγίδας τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ διανομὴ τῶν τροφίμων ἔγινεν ἄνευ ἐπεισοδίου· κατόπιν, ἀφ' οὗ ἐτελείωσε τὸ συσσίτιον, οἱ καταλυματίαι ὑπέδειξαν εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ κατάλυμά του. Οἱ φίλοι μας κατώρθωσαν νὰ τους τοποθετήσουν μαζὶ καὶ τοὺς τέσσαρας· εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ Ζουὰν Ραβίδο, κειμένην εἰς τὸ ἄκρον τοῦ χωρίου, ὅπου τοῖς παρεχώρησαν ὡς κοιτῶνα, ἐλλείψει καταλληλοτέρου δωματίου, μίαν ἀποθήκην γεμάτην ἀπὸ χόρτον καὶ ἄχυρον.

Κατὰ σύμπτωσιν βέβαια, οἱ δύο καλόγηροι ἐπρόκειτο νὰ καταλύσουν ἐκεῖ κάπου εἰς τὰ πέριξ, διότι ἠκολούθησαν τὸν ἴδιον δρόμον μὲ τοὺς ναύτας, καὶ καθὼς ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τὴν ἔπαυλιν, ἀντήλλαξαν φιλικώτατον χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ οἰκοδεσπότου.

— Χμ! ἐγρύλλισεν ὁ Παπαφίγκος. Τὰ εἶδές τα: Πῶς εἶσθε εἰς τὴν ὑγείαν σας; Πολὺ καλὰ εὐχαριστῶ... Ἀλλὰ νὰ με ἀκοῦτε, ὅταν σᾶς ὁμιλῶ, γιατί φαίνεται πῶς κάτι σκαμπάζω!

Ὅταν οἱ σύντροφοί του κατηυλίσθησαν, καθένας ὅπως ἠμπόρεσε καλλίτερα, ὁ καλὸς Πεζοναύτης ὑπῆγεν εἰς τὴν θύραν, τὴν ἔκλεισε καλά, τὴν ἔφραξεν ἀπὸ μέσα, καὶ ἐξηπλώθη ἐκεῖ ἐμπροστά.

— Ἔτσι, εἶπε, κανένας δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ἔμβῃ, χωρὶς νὰ μ' ἐξυπνήσῃ.

Καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμε τὴν ὀρθὴν αὐτὴν σκέψιν, ἀπεκοιμήθη βαθύτατα καὶ μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ ρογχαλίζῃ δυνατά.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ συνετὸς Λαδουρέκος δὲν ἠμπόρεσε νὰ κοιμηθῇ διόλου. Ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς ρακῆς, ἡ ὁποία εἶχε ποτίσῃ ἐν ἀφθονίᾳ τὸ γεῦμα; ἢ μήπως ἦτο καμμία προαίσθησις;... Δὲν ἠξεύρω. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ Λαδουρέκος, ἀφ' οὗ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐγύριζε σὰν τὸ ψητὸ τῆς σούβλας ἐκάνω εἰς τὴν εὐώδη του στρωμνήν, ἐπὶ τέλους ἀπηλπίσθη καὶ... ἄνοιξε τὰ μάτια.

Πρὸς μεγάλην του ἔκπληξιν, εἶδε τὴν ἀποθήκην φωτιζομένην ἀπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς ἑνὸς κλεπτοφάναρου.

Τὸ κλεπτοφάναρον τὸ ἐκρατοῦσεν ἕνας ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτός, φέρων ράσον καλογήρου, ἐπροχώρει μὲ μεγάλας προφυλάξεις, διευθύνων τὸ φῶς ἐπὶ ἑνὸς ἑπάστου τῶν κοιμωμένων, κατὰ σειράν.

— Χίλιες κανονιές! ἐμουρμούρισεν ὁ Πεζοναύτης· ὀνειρεύομαι χωρὶς ἄλλο! Ὁ Παπαφίγκος κοιμᾶται μπροστὰ 'στὴν πόρτα, καὶ ἂν ἔμβαινεν ὁ καλόγηρος ἀληθινά, θὰ τον ἐξυπνοῦσε.... Εἶνε ὄνειρο... ἀλλὰ πάλι...

Καὶ διὰ νὰ του φύγῃ ἡ ἀμφιβολία, ἐβάγκασε τὸ δάκτυλόν του μέχρις αἵματος. Ἠσθάνθη τόσον δυνατὸν πόνον, ποὺ ὀλίγον ἔλειψε νὰ φωνάξῃ. Ἐντοσούτῳ ἐβεβαιώθη ὅτι δὲν ἐκοιμᾶτο, καὶ ὅτι ὁ καλόγηρος εὑρίσκετο πραγματικὸς καὶ αὐτούσιος ἐνώπιόν του.

Τὸ σχεδὸν φανταστικὸν αὐτὸ πρόσωπον ἐξηκολούθει, σιγὰ καὶ μὲ προφύλαξιν, τὰς κατοπτεύσεις του.

Ἔξαφνα ἐστάθη, ἔσκυψεν ἐπάνω ἀπὸ τὸν Ρογῆρον, πρὸ τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καὶ ἀφ' οὗ ἐκύτταξε τριγύρῳ του, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἐκινήθη κανείς, ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ μανίκι του ἕνα λάζον.

— Εἰς τὰ ὅπλα! ἀνέκραξεν ὁ Λαδουρέκος μὲ βροντώδη φωνήν, ἐφορμῶν κατὰ τοῦ καλογήρου.

Ἀλλ' αὐτὸς ἐπρόφθασε καὶ του ἐπέταξε τὸ φανάρι μὲ τόσην ὁρμήν, ὥστε τού το ἐφόρεσεν εἰς τὸ κεφάλι. Ὁ Λαδουρέκος ἐζαλίσθη καὶ ἔπεσεν, ἐξακολουθῶν νὰ φορῇ τὸ σκεῦος, τὸ ὁποῖον τόσον ἀποτόμως μετέβαλε προορισμόν...

Ἐπηκολούθησε σκηνὴ ἀπεριγράπτου παραζάλης.

Ὁ Παπαφίγκος, ὁ μαρκήσιος καὶ ὁ Ρογῆρος, ἀφυπνισθέντες ἔντρομοι, ἐρώναζαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ δὲν ἠξευραν ποῦ νὰ ὑπάγουν, μέσα εἰς τὸ βαθύτατον ἐκεῖνο σκότος.

Ἐπιτέλους ὁ Λαδουρέκος κατώρθωσε νὰπαλλαχθῇ ἀπὸ τὸ ἐνοχλητικὸν ἐκεῖνο κάλυμμα, καὶ ἐνθυμηθεὶς πολὺ ἐπιταχέως ὅτι εἶχεν εἰς τὴν τσέπην του τσακμάκι καὶ ὕσκαν, ἀπεφάσισε νὰ τα χρησιμοποιήσῃ, μὲ κίνδυνον νὰ βάλῃ φωτιὰν εἰς τὴν ἀποθήκην. Ἄναψε μὲ κόπον τὸ κερί, τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς εἶχε μείνῃ εἰς τὸ κλεπτοφάναρον, καὶ οἱ τέσσαρες φίλοι ἠμπόρεσαν νὰ κυτταχθοῦν... Ὁ καλόγηρος εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

Ἅμα ἔμαθαν τί ἔπραξε, καθένας εἶπε τὴν γνώμην του.

(Ἕπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire]

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

(ΔΙΗΓΗΜΑ ὑπὸ KATE UPSON CLARK)

(Τέλος· ἴδε σελ. 278.)

— Ἄ, ὥστε λοιπὸν σώζεται; ἠρώτησε ζωηρῶς ὁ Ἐδουάρδος.

Ὁ Κάρολος ἐδάγκασε τὸ χεῖλος διὰ τὴν ἀκουσίαν ἀκριτομυθίαν του, καὶ εἶπεν:

—Ἔ, βέβαια σώζεται. Εἶνε, βλέπεις, ὁ ἥρως τοῦ μυθιστορήματος, καὶ τοὺς ἥρωας δὲν τους πεθαίνουν ἔτσι, ἀπὸ τὸ πρῶτο κεφάλαιο.

Ἡ συνομιλία διεκόπη ἐκ τῆς ἀποτόμου εἰσβολῆς δύο ἄλλων συμμαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο νὰ ἐρωτήσουν διὰ τὸ περιοδικόν. Καὶ οἱ δύο ἦσαν κατενθουσιασμένοι μὲ τὴν μεγάλην ἐπιχείρησιν τοῦ Καρόλου καὶ τον ἐθαύμαζον ἀνεπιφυλάκτως.

Ὁ Ἐδουάρδος δὲν εἶδε μὲ καλὸν ὄμμα τὴν ἐπίσκεψιν αὐτήν, διότι ἐφοβήθη μήπως ὁ Κάρολος δὲν θὰ ἤθελε νὰ τῳ ὁμιλήσῃ ἐνώπιον τῶν ἄλλων περὶ τῆς προσλήψεώς του ὡς συνεταίρου. Ἀπεναντίας ὅμως, ὁ Κάρολος ὡμίλησε, καὶ κατὰ τρόπον πολὺ ἀνέλπιστον. Μόλις ἐτελείωσε τὴν ἐκτύπωσιν, τοῖς ἐπαρουσίασε θριαμβευτικῶς ἓν ἀντίτυπον τοῦ δευτέρου φυλλαδίου, ὑγρὸν ἀκόμη, καὶ τοις εἶπε:

— Εὑρέτε, ἀφ' οὗ ἐσκέφθηκα καλά, ἀπεφάσισα νὰ μὴ προσλάβω πρὸς τὸ παρὸν κανένα συνέταιρον. Τὸ περιοδικὸν ἐμβῆκε εἰς τὸν δρόμον του, αἱ συνδρομαὶ καὶ αἱ καταχωρήσεις ἐπὶ πληρωμῇ ἄρχισαν νὰ ἔρχωνται, καὶ ἐλπίζω πιὰ ὅτι θὰ ἠμπορέσω νὰ τα καταφέρω μόνος μου.

Ὁ Ἐδουάρδος παρετήρησεν, ὄχι ἄνευ ἐκπλήξεως, ὅτι οἱ δύο συμμαθηταί του ἐφάνησαν σχεδὸν ὅσον καὶ αὐτὸς ἀπογοητευμένοι, ἐκ τούτου δὲ συνεπέρανεν εὐλόγως, ὅτι ὁ Κάρολος θὰ τοις εἶχε κάμῃ τὴν ἰδίαν ὑπόσχεσιν... Δυσηρεστήθη πολύ, ἀλλὰ προσεπάθησε νὰ μὴ δείξῃ τίποτ.

Καὶ πῶς νὰ μὴ δυσαρεστηθῇ, ἀφ' οὗ μὲ τὰς οἰκονομίας του εἶχεν ἀγοράσῃ καὶ αὐτὸς ἓν μικρὸν τυπογραφεῖον, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ συνεισφέρῃ τὸν πλοῦτόν του εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, τῆς ὁποίας ἤλπισε τόσον νὰ γίνῃ συνέταιρος;...

★

Τὰ τέσσαρα πρῶτα φυλλάδια τῆς Παγκοσμίου Προόδου ἐξεδόθησαν τακτικὰ κατόπιν ὅπως ἐπέρασεν ὁλόκληρος μήν, χωρὶς νὰκουσθῇ διόλου τὸ περιοδικόν. Τοῦτο ἦτο τόσῳ μᾶλλον δυσάρεστον, καθ' ὅσον ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος Δὰν Οὐάλτερ εἶχεν ἐγκαλειφθῇ εἰς πολὺ κρίσιμον θέσιν, ἐκ τῆς ὁποίας ἔπρεπε νὰ λυτρωθῇ τὸ ταχύτερον... Ὁ λόγος τῆς διακοπῆς ἦτο ἁπλούστατος: Ὁ Κάρολος, προσκληθεὶς νὰ διέλθῃ ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν ἐξοχὴν ἑνὸς θείου του, εἶχε φύγῃ, λησμονήσας τελείως τὰ καθήκοντά του ὡς ἐκδότου, καὶ πρὸς ἐπίμετρον τοῦ κακοῦ, μόλις ἐπέστρεψεν, ἔπεσεν ἄρρωστος. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἦτο μόνον ἡ ἔκλειψις τοῦ περιοδικοῦ. Ὁ Κάρολος, ὁ ὁποῖος ἐξ ἀρχῆς εἶχε παραμελήσῃ πολὺ τὰ μαθήματά του χάριν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐλπίζων νὰναπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις του κατόπιν, ἀφ' οὗ ἤθελε κανονισθῇ ἡ ἐργασία, τώρα ἔβλεπεν ὅτι οἱ συμμαθηταί του τὸν εἶχαν ἀφίσῃ πολὺ ὀπίσω, καὶ ὅτι δὲν ἦτο εὔκολον νὰ τους φθάσῃ. Ἐκ τούτου ἀπεγοητεύθη πάρα πολύ, καὶ ἤρχισε νὰ σκέπτεται ὅτι ἦτο ἀπόλυτος ἀναγκὴ νὰ εὕρῃ ὄχι πλέον συνέταιρον, ἀλλὰ διάδοχον. Ὅσον ἐβιάζετο πρῶτα νὰρχίσῃ τὴν ἐπιχείρησιν, ἄλλο τόσον ἐβιάζετο τώρα... νὰ τὴν ξεφορτωθῇ.

Τοῦτο δὲν τῳ συνέβαινε διὰ πρώτην φοράν. Ἐπομεν, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἀνέλαβεν ἐνθουσιωδῶς ἀλλὰ καὶ ἀπερισκέπτως ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποίας κατόπιν ἐβαρύνθη καὶ ἐγκατέλειψεν, εὑρεθεὶς εἰς τὰ στενά. Ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν ἐπρόκειτο νὰ θυσιάσῃ μόνον τοὺς κόπους του, τὴν ἐργασίαν του, καὶ νὰ ἐξοφλήσῃ. Ἦτο καὶ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα εἰς τὴν μέσην, διότι εἶχε κάμῃ χρέη! Ἐχρεωστοῦσεν εἰς τὸν χαρτοπώλην, εἰς τὸν στοιχειοχύτην, εἰς τὸν ἔμπορον τῆς μελάνης, ἐκτὸς ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶχε δανεισθῇ ἀπὸ τὸν πατέρα του. Εἰς μόνος τρόπος τῷ ἔμενε: νὰ πωλήσῃ τὸ περιοδικόν του. Ἐσυλλογίσθη ἐκ τῶν πρώτων τὸν φίλον του Ἐδουάρδον, καὶ μόλις τον συνήντησε, τῷ εἶπε:

— Φίλε μου, βλέπω καλὰ ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν διὰ νὰ ἐξακολουθήσω τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ. Μήπως θέλεις νὰ το ἀγοράσῃς; Θὰ σε προτιμήσω ἀπὸ κάθε ἄλλον.

— Ἀλήθεια; ἀνέκραξεν ὁ Ἐδουάρδος, ἠλεκτρισθεὶς ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀνέλπιστον πρότασιν· καὶ πόσα θέλεις;

— Πόσα δίδεις ἐσύ;

— Δὲν ἠξεύρω τί εἰμπορεῖ νὰ ἀξίζῃ, ἀπεκρίθη ὁ Ἐδουάρδος.

Κατόπιν ὅμως ἤρχισε νὰ κρίνῃ τὸ πρᾶγμα ἀπαθέστερον:

— Καὶ γιατί το πωλεῖς; ἠρώτησεν· ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι βγαίνουν τὰ ἔξοδα.

— Βεβαίως· ἀλλὰ ἐγώ, σοῦ εἶπα, δὲν ἔχω καιρόν· χρειάζεται ἄνθρωπος ποῦ νὰ ἔχῃ ὀλιγωτέρας ἀσχολίας καὶ νὰ μὴ τον βλάπτῃ ἡ καθιστικὴ ζωή. Ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην νὰ κινοῦμαι, διότι ἔτσι ἐσυνείθισα, καὶ νομίζω ὅτι ἀρρώστησα, μόνον καὶ μόνον διότι μετέβαλα ἕξεις. Σὺ ὅμως ἔχεις ἄλλην ἰδιοσυγκρασίαν, ἔχεις περισσότερον καιρὸν εἰς τὴν διάθεσίν σου, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ εὐδοκιμήσῃς.

Ὁ Ἐδουάρδος ἔσειε τὴν κεφαλὴν· ὅσον περισσότερον τὸ ἐσκέπτετο, τόσον ἐδίσταζε νὰ τὸ ἀποφασίσῃ.

Ὁ Κάρολος, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ τον καταφέρῃ, ἐξηκολούθησε:

— Πρέπει, βλέπεις, νὰ ὑποβληθῶ εἰς μερικὰς θυσίας διὰ νὰ ἠμπορέσω νὰ προχωρήσω ὀλίγον εἰς τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἐξ αἰτίας τῆς ἀσθενείας μου, παρημέλησε πολύ. Νά, μεθαύριον ἔχομεν διαγωνισμόν, καὶ δὲν ἠξεύρω κ' ἐγὼ πῶς θὰ τα βγάλω πέρα... Ἔπειτα θὰ κάμω καὶ ἕνα ταξειδάκι μὲ τὸν ἀδελφό μου... ἔπειτα θὰ ἔλθουν τὰ ἐξαδέλφια μου ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη νὰ μείνουν εἰς τὸ σπίτι μας καμμιὰ δεκαπενταριὰ ἡμέρας... Βλέπεις, ὅτι ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους, μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθήσω τὸ περιοδικόν. Σὺ ὅμως δὲν ἔχεις κανὲν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐμπόδια, καὶ ἂν ἤμουν εἰς τὴν θέσιν σου, δὲν θὰ ἐδίσταζα καθόλου νὰ ἐκωφεληθῶ τῆς εὐκαιρίας. Καὶ νὰ μὴ φοβηθῇς, ὅτι θὰ σου κάμω ποτὲ ἀνταγωνισμόν· ὄχι. Ἄλλο περιοδικὸν δὲν θὰ ἐκδώσω. Θὰ περιορισθῶ εἰς τὸ Τυπογραφεῖόν μου καὶ θὰ τυπόνω πάλιν ἐπισκεπτήρια. Καὶ ἔτσι τὰ ἴδια θὰ κερδίζω.

Ὁ Κάρολος μετενόησε, μόλις ἐπρόφερε τὴν τελευταίαν φράσιν· ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά· ὁ Ἐδουάρδος τὴν ἤκουσε καλά, καὶ τὴν ἐζύγισεν... Ἄ, δὲν ἦτο πλέον διατεθειμένος νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν, ὅσον ἐλκυστικὴ καὶ ἂν τῳ ἐφάνη εἰς τὴν ἀρχήν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξεδικεῖτο, χωρὶς νὰ θέλῃ, καὶ τὸν Κάρολον, ὁ ὁποῖος ἠρνήθη νὰ τον προσλάβῃ ὡς συνέταιρον...

— Ἄκουσε, φίλε μου, ἀπεκρίθη μὲ ἠρεμίαν καὶ φρόνησιν πολλήν· μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ κάμω καλλίτερα νὰ περιορισθῶ κ' ἐγὼ εἰς τὰ ἐπισκεπτήρια. Ἄρχισα τώρα νὰ τα τυπόνω ἀρκετὰ καθαρά· ἀργότερα ἐλπίζω νὰ μάθω τὴν τέχνην καλλίτερα, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχω μεγάλας φιλοδοξίας, θὰ εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος ἂν θὰ βγάζω τὰ ἔξοδα.

— Ἀφ' οὗ εἶνε ἔτσι, εἶπεν ὁ Κάρολος πεισμωμένος κάπως, θὰ ἐκδώσω κ' ἐγὼ ἀκόμη ἕνα φυλλάδιον, τὸ τελευταῖον, καὶ θὰ λάβω ἄλλα μέτρα, διὰ νὰ πληρώσω τὰ χρέη μου. Ὁπωσδήποτε, εἶνε πολὺ λυπηρὸν νὰ καταβάλῃ κανεὶς τόσους κόπους, διὰ νὰ κάμῃ... μία τρύπα 'στὸ νερό.»

Ὁ Κάρολος ἔκαμεν ὅ,τι εἶπε. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐξεδόθη ἓν φυλλάδιον τῆς Παγκοσμίου Προόδου. Εἰς τὴν ἀρχὴν ὑπῆρχε μία «Σπουδαία Δήλωσις» διὰ τῆς ὁποίας ἀνηγγέλλετο εἰς τὸ κοινὸν ὅτι «πρὸ τῆς καταπληκτικῆς καὶ ἀπαραδειγματίστου ἐπιτυχίας τοῦ περιοδικοῦ, καὶ ἕνεκα τῆς φοβερᾶς πληθώρας τῶν συνδρομητῶν, ὁ διευθυντὴς καὶ ἐκδότης του, μὴ δυνάμενος νὰ ἐπαρκέσῃ, εὑρίσκεται εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ διακόψῃ τὴν ἔκδοσιν τῆς Παγκοσμίου Προόδου.»

Τὸ φυλλάδιον τοῦτο περιεῖχε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὸ τέλος τοῦ Δὰν Οὐάλτερς. Εἰς τὸ προηγούμενον κεφάλαιον, ὁ ἥρως εἶχε μείνῃ παλαιῶν μὲ ἕνα καρχαρίαν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε πλέον λόγος νὰ φεισθῇ τῆς ζωῆς του, ὁ Κάρολος ἐπεράτωσε τὸ μυθιστόρημά του ὡς ἕπεται, χωρὶς τὴν παραμικρὰν τύψιν συνειδήσεως:

«Ὁ Δὰν ἐνόμιζεν ὅτι θὰ γλυτώσῃ καὶ ἀπὸ τοὺς ὀδόντας τοῦ καρχαρίου, ὅπως εἶχε σωθῇ ἀπὸ τόσας ἄλλας δεινὰς περιστάσεις. Ἀλλὰ ναί! μὲ τὸ νοῦ του!.. Ὅσον καὶ ἂν ἐπάλαισεν, ὁ καρχαρίας ἦτο πολὺ δυνατώτερός του, καὶ ἐπὶ τέλους... τὸν ἐκατάπιε.»

Καὶ ἐπειδὴ κάθε διήγησις πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ ἐν ἠθικὸν δίδαγμα, ὁ Κάρολος προσέθεσεν:

«Ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται, διδαχθῆτε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστεύεσθε τοὺς καρχαρίας!»

★

Οὕτως ἐξέπνευσεν ἡ Παγκόσμιος Πρόοδος μετὰ βραχεῖαν ἀλλ' ὄχι ἄδοξον ζωήν, δύο μηνῶν καὶ ὀκτὼ ἡμερῶν ἀκριβῶς.

Ἴσως, θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἔζησε πολὺ ὀλίγον, ὥστε νὰ παραγάγῃ καρποὺς καὶ νὰ ὠφελήσῃ· ὄχι, θὰ ἦτο πλάνη! Κάποιος ὠφελήθη ἐξ αὐτῆς, κάποιος ἔλαβεν ἐν μάθημα σοβαρόν, τὸ ὁποῖον ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὸ μέλλον... Ἐπλείπουσα ἡ Παγκόσμιος Πρόοδος, ἄφινεν εἰς τὸ βαλάντιον τοῦ Καρόλου Δόουελλ κενὸν σημαντικόν, τὸ ὁποῖον ἐχρειάσθη πολὺς καιρὸς διὰ νὰ πληρωθῇ. Καὶ ὁ Κάρολος τὸ κατώρθωσε διὰ παντοίων καὶ μεγάλων στερήσεων, αἱ ὁποῖαι τῷ ὑπενθύμιζον, κάθε φορὰν ποῦ ἦτο ἕτοιμος νὰ τὴν λησμονήσῃ, τὴν ἀπυχῆ του ἀπόπειραν.

Καὶ ἂν διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀπέκτησεν ὀλίγην σύνεσιν καὶ μετριοφροσύνην, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν τῳ ἐστοίχισε καὶ πολὺ ἀκριβά.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Τὰ παιδία τοῦ χωρίου καίουν ἀπέξω ἀπὸ τὸ Σχολεῖόν των. Μία γραῖα πλησιάζει ἕνα κοριστάκι καὶ τὸ ἐρωτᾷ:

—Ποῦ εἶνε, παιδάκι μου, ὁ δάσκαλός σας;

— Καὶ τί τον θέλεις, κυρὰ Κονδύλω;

— Ἐκεῖνο τὸ παλιόπαιδο, ὁ Μιχὲς τοῦ Μπάρμπα Χρήστου, χθὲς περνοῦσα φορτωμένη ἀπὸ τὸ σπίτι του, μοῦ ἔρριξε μιὰ πετριά. Θέλω τὸ λοιπὸ τὸν κύρ Δάσκαλο, γιὰ νὰ τον μαρτυρήσω.

— Ἀ, νάτος καὶ ὁ δάσκαλος, κυρὰ Κονδύλω. Τώρα μπορεῖς νὰ τοῦ τὰ πῆς.

— Μὰ ποῦ εἶνε, παιδάκι μου; Ποῦ; Ἐγὼ δὲν βλέπω τίποτε ἡ κακομοῖρα!..

Ἀλήθεια, ποῦ εἶνε;.. Μήπως τὸν βλέπετε σεῖς;

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 276)

Μάλιστα, ὁ ἰδιοκτήτης ἑνὸς ὀρυκτοτριβείου, κειμένου κοντὰ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Χάρισσων Λίνδσαϋ, ἐπροχώρησεν ἀκόμη περισσότερον. Συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ, καθ' ἣν στιγμὴν ἡτοιμάζετο νὰ κλέψῃ φιαλίδιον, περιέχον, καθὼς ἐνόμιζε, τὸ νέον διαλυτικόν. Τὸ φιαλίδιον περιεῖχεν ἄλλο τι, ὅλως ἀσήμαντον· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ παρομοία ἀπόπειρα, ὁ πλοίαρχος Φρανκὲρ καὶ ὁ κ. Χάρισσων ἔκριναν ἀναγκαῖον ἓν μάθημα. Κατήγγειλαν λοιπὸν τὸν κλέπτην, ὁ ὁποῖος ἐκλήθη νὰ δώσῃ λόγον πρὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς Κλαῖν δόρπης.

Ἦτο γερμανός, ἀρτίως ἐγκατασταθεὶς εἰς τὴν πολίχνην, καὶ ὠνομάζετο Γκολδδράνδ.

Τὸ δικαστήριον τὸν κατεδίκασεν εἰς βαρὺ πρόστιμον, καὶ ὁ Γκολδδράνδ διετήρησε διὰ τοῦτο μνησικακίαν, τὰς συνεπείας τῆς ὁποίας θὰ ἴδωμεν πολλάκις, προχωρούσης τῆς διηγήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΗΜΙΑΓΡΙΩΝ.—Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΠΥΞΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΑΡΔΟΥ ΩΣ «ΜΑΝΙΤΟΥ».

Ἡ Κορολία, ὁ Γεράρδος, ἡ Λίνα, ἡ Μαργαρόνα καὶ ὁ Λεγκέν, ἔπεσαν λοιπὸν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐξουσίαν φυλῆς μαύρων! Αὕτη ἀνῆκεν, ὡς ἔμαθον κατόπιν, εἰς τὸ μέγα βασίλειον τῶν Μπαροτσές, ἦτο δὲ μία τῶν πλέον ἀγρίων καὶ φοβερῶν τῆς κεντρώας Ἀφρικῆς. Ὠθοῦντες ὁλονὲν μετὰ σκαιότητος τοὺς αἰχμαλώτους πρὸς τὸ χωρίον Λιαλοῦβον, ὅπου ἐστρατοπέδευον παρὰ τὰς ὄχθας μεγάλου ποταμοῦ, οἱ μαῦροι πολεμισταὶ συνεζήτουν περὶ τῆς διανομῆς τῆς λείας των,—ὡς ἦτο εὔκολον νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς τόσον ἀπὸ τὰ ἐκφραστικὰ νεύματά των, ὅσον καὶ ἀπὸ λέξεις τινάς, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν ὁλωσδιόλου ἄγνωστοι εἰς τοὺς λευκούς, διότι αἱ γλῶσσαι τῶν διαφόρων τούτων φυλῶν ὁμοιάζουσι πολὺ μεταξύ των.

— Σοῦ λέγω λοιπόν, ὅτι θὰ την κρατήσω ἐγώ! ἔλεγεν ὁ Γιάτας, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁρδῆς, ἀληθὴς γίγας, τερατώδους ἀσχημίας. Ἡ γυναῖκά μου πέθανε, καὶ θὰ πάρω αὐτήν.

Καὶ ἡ χεὶρ του ἔπεσε βαρεῖα ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς Μαργαρόνας, ἡ ὁποία ἐξέβαλεν ὀξεῖαν κραυγήν.

— Πάρε καλλίτερα τὴ μικρή, ἀπεκρίθη μὲ ὑποκριτικὸν μορφασμὸν ἕνας ἄλλος μαῦρος, ὄχι ὀλιγώτερον γιγαντόσωμος καὶ δυσειδής. Σοῦ ταιριάζει καλλίτερα· κ' ἔτσι ἀφίνεις γιὰ μένα τὴν ἄλλη.

— Τί; αὐτὴ τὴν κάτασπρη θὰ πάρω; ἀνέκραξεν ὁ ἀρχηγός, σείων τὸ δόρυ του ἀπειλητικῶς. Δὲν ἠξεύρεις λοιπὸν ὅτι αὐτὰ τὰ ἄσπρα πρόσωπα εἶνε γιὰ μᾶς τ α μ π ο ύ; Δὲν ἠξεύρεις πῶς μᾶς βασκαίνουν καὶ μας φέρνουν δυστυχία;.. Δέν με γελᾷς ἐμένα τὸ Γιάτα, σὺ ὁ Νιμπού, ὄχι! Θέλεις νὰ με ξεπαστρέψῃς, γιὰ νὰ γίνῃς ἐσὺ ἀρχηγὸς ἐ; Μὰ ἔννοια σου, γιατὶ δὲν περνοῦν 'ς ἐμένα ἡ πονηριές σου, κατεργάρη! Καὶ σώπα, γιατὶ σοῦ σπάζω τὸ κεφάλι.... Ἐγὼ θὰ πάρω τὴ Φ ε γ γ α ρ ο π ρ ό σ ω π η. Καὶ ἂν τολμᾷς, πάρε ἐσὺ τὴν Κάτασπρη!

Πολὺ κινδυνώδης ἡ τιμὴ διὰ τὸν πονηρὸν Νιμπού, καὶ τὴν ἠρνήθη ἀπολύτως, διαμαρτυρόμενος μὲ κραυγὰς δερομένου σκύλου κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας τοῦ ἀρχηγοῦ. Ἡ Κοραλία Μασσαὶ ἠμποροῦσε νὰ εἶνε ἥσυχη. Τὸ λευκὸν χρῶμα τοῦ προσώπου της τὴν ἐπροφύλαττε, καὶ κανεὶς τῶν δεισιδαιμόνων ἐκείνων μαύρων δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ την λάβῃ ὡς σύζυγον.

Ἐν τούτοις ἐπροχώρουν διὰ μέσου πυκνοῦ δάσους, διευθυνόμενοι πρὸς δυσμάς, καὶ μετὰ πορείαν μιᾶς ὥρας ἔφθασαν εἰς τὸ χωρίον. Οἱ κάτοικοι ἐξῆλθον θορυβωδῶς ἀπὸ τὰς κωνοειδεῖς των καλύβας, καὶ φοβεροὶ ἀλαλαγμοὶ ἐχαιρέτισαν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀρχηγοῦ. Ἀπὸ πολλὰ τεκμήρια ὅμως, οἱ αἰχμάλωτοι ἠδυνήθησαν νὰ συμπεράνουν ὅτι οἱ ἄγριοι αὐτοὶ δὲν ἔβλεπον διὰ πρώτην φορὰν λευκούς. Ναὶ μὲν ἡ περιέργειά των καὶ ἡ ἀδιακρισία των δὲν εἶχαν ὅριον· ἀλλὰ δὲν ἐδείκνυον τὴν ἔκπληξιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐκδηλοῦσιν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Ἀφρικῆς, τὴν πρώτην φορὰν ποῦ βλέπουν Εὐρωπαίους.

Ἀποφασισμένος νὰ μὴ καταβληθῇ ἐκ τῆς ἀτυχίας καὶ νὰ δείξῃ ὅλην τὴν ὑπεροχὴν τῆς φυλῆς του, ὁ Γεράρδος, μόλις ἔφθασαν εἰς τὸ χωρίον, ὡμίλησε μὲ ἐπιβλητικὸν ὕφος πρὸς τὸν ἀρχηγὸν καὶ ἀπῄτησεν οἴκημα ἰδιαίτερον καὶ ὅλας τὰς περιποιήσεις, τὰς ὀφειλομένας εἰς τόσον ἐπισήμους ξ έ ν ο υ ς.

— Μὲ σένα μόνον, Γιάτα, θὰ ἔχω νὰ κάμω· κανένα ἄλλον δὲν ἀναγνωρίζω ἐδῶ, προσέθεσε. Καὶ ἀφ' οὗ θέλῃς νὰ νυμφευθῇς τὴν Φ ε γ γ α ρ ο π ρ ό σ ω π η, μάθε ὅτι μόνον ἐγὼ εἰμπορῶ νὰ σοῦ την δώσω, καὶ ἂν θέλω· εἴδεμή, αὐτὸ τὸ μ α ν ι τ ο ὺ ποῦ βλέπεις (καὶ ἔδειξε τὴν ναυτικήν του πυξίδα) ἕνα ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα ποῦ ὑπάρχουν, θὰ προκαλέσῃ καὶ θὰ σωρεύσῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς σου τὰς πλέον φρικτὰς τιμωρίας!

Ἡ ἀπειλὴ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν μαῦρον φύλαρχον. Τὸ πρόσωπόν του ἐξέφρασε φόβον δεινόν.

— Μὴ γένοιτο νὰ ἐξοργίσω ποτὲ τὸ μ α ν ι τ ο ύ σου! ἀνέκραξεν ἀμέσως. Δὲν θέλω νὰ τὸ δυσαρεστήσω σὲ τίποτε. Ὅμως μοῦ χρειάζεται μία σύζυγος, γιατὶ ἐκείνη ποῦ εἶχα μοῦ πέθανε. Εἰπέ μου τί ζητεῖς διὰ νὰ μου δώσῃς τὴ Φ ε γ γ α ρ ο π ρ ό σ ω π η, καὶ νὰ εἶσαι βέβαιος, ὅτι θὰ συμμορφωθῶ μὲ τοὺς ὅρους σου, ἂν εἶνε λογικοί.

— Πρέπει πρῶτα νὰ συμβουλευθῶ τὸ μ α ν ι τ ο ύ, ἀπήντησεν ὁ Γεράρδος μὲ πᾶσαν σοβαρότητα. Δὲν θὰ μου ὁμιλήσῃ, παρὰ ὅταν μείνωμεν οἱ δύο μας, μακρὰν ἀπὸ τοὺς ἀδιακρίτους ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τοῦ πλήθους. Πρόσεξε καλά, γιατὶ ἕνας νάκούσῃ τὴ συνομιλία μας,

δυστυχία σου, δυστυχία σὲ ὅλη τὴ φυλή!..

Ὁ Γιάτας ἔξυσε τὸ αὐτί του.

— Τὸ μανιτοῦ θὰ μιλήσῃ ἄρα γε ἀπόψε, ὡς τὴν ὥρα ποὺ θὰ δοθῇ τὸ συμπόσιον τῆς νίκης; ἠρώτησε μὲ ὕφος ἱκετευτικόν.

— Αὐτὸ θὰ το ἰδοῦμε· δὲν ἠμπορῶ νὰ σοῦ εἰπῶ τίποτε ἀκόμη. Πρῶτα πρῶτα δόσε μας μιὰ κατοικία ξεχωριστή,—νὰ ἐκεῖνη-ἐκεῖ τὴν καλύβα παραδείγματος χάριν, ἀφ' οὗ ὅμως διατάξῃς νὰ την ἀδειάσουν ὁλωσδιόλου· προσέθεσεν ὁ Γεράρδος, δεικνύων οἰκίσκον μεμονωμένον παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ.

Ὁ ἀρχηγὸς συγκατετέθη καὶ ἔδωσεν ἀμέσως τὰς ἀπαιτουμένας διαταγάς. Κατόπιν ἀφῆκε τοὺς αἰχμαλώτους, χαιρετίσας ἰδιαιτέρως τὴν Μαργαρόναν, ἡ ὁποία δὲν ἔπαυε νὰ ἐπαναλαμβάνῃ:

— Πώ, πώ! τί ἄσχημος ποῦ εἶνε!.. Πώ, πώ! τί τέρας τῆς φύσεως!..

— Καὶ τώρα, εἶπεν ὁ Γεράρδος, ὅταν εὑρέθη ἐπὶ τέλους μόνος μετὰ τῶν φίλων του, πῶς θὰ τα ξεμπερδέψουμε;.. Δὲν πιστεύω δά, Μαργαρόνα, νὰ ἐπιθυμῆς νὰ γίνῃς κυρία Γιάτα!.. ἔ;

— Πώ, πώ, Θεὸς φυλάξοι! Ἀστειεύεσθε βέβαια, κύριε Γεράρδε!

— Δυὸ καλὰ ἔχουμε ἕως τώρα· πρῶτον ποῦ φοβοῦνται τὸ χρῶμα τῆς Κοραλίας· δεύτερον, ποῦ πιστεύουν 'στὴν παντοδυναμίαν τοῦ μανιτοῦ. Ναί· ἀλλὰ πόσον θὰ διαρκέσουν αὐτά; Ἐδῶ εἶνε τὸ ζήτημα. Γιὰ νάκούσωμε τὴ γνώμη σου, Λεγκέν.

— Ἐγὼ λέγω, ἀπήντησεν ὁ ναύτης, νὰ τους ριχθοῦμε, νὰ τους φάμε τὸ μάτι, νὰ τους πάρουμε τὰ ὅπλα τους καὶ νὰ τους δείξωμε πῶς τα μεταχειρίζονται!

— Καλὰ θὰ ἦταν· ἀλλὰ... εἶνε τετρακόσιοι, καὶ εἴμεθα δύο καὶ ἄοπλοι. Θὰ μας κατασφάξουν, καὶ ἡ γυναῖκες θὰ μείνουν 'στὰ χέρια τους. Οὔτε νὰ το συλλογιζόμαστε!

— Ἐγώ, εἶπε τότε ἡ Μαργαρόνα, λέγω νὰ κοροϊδέψουμε 'στὰ καλὰ αὐτὸν τὸν ἀγριάνθρωπο, ποῦ θέλει νὰ με ἀγοράσῃ σὰν νὰ ἤμουν ἀρνί.

— Νὰ τον κοροϊδέψουμε· μὰ πῶς; ἠρώτησεν ὁ Γεράρδος.

— Νὰ· νὰ του ποῦμε ὅτι τὸ μανιτοῦ δὲν ἐπιτρέπει νὰ με πάρῃ, πρὶν περάσῃ τὸ τρίτο φεγγάρι ἀπὸ σήμερα.

— Ἔ, καὶ ἀφ' οὗ περάσῃ καὶ τὸ τρίτο φεγγάρι;

—Οὔ, ὡς τότε βλέπουμε πάλι... τοῦ παίζουμε κανένα ἄλλο παιγνίδι. Τὸ ζήτημα εἶνε νὰ κερδίσουμε καιρό· ἔτσι θὰ περάσουν τρεῖς μῆνες.

— Ἀχ, νὰ εἴχαμε τὸν Γολιάθ!.. εἶπεν ἀναστενάζουσα ἡ Κοραλία.

(Ἕπεται συνέχεια.)

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΔΟΞΑ ΠΑΙΔΙΑ(*)

ΑΙ ΑΔΕΛΦΑΙ ΒΑΛΛΗ

Συνεχίζω τὴν ἐνδιαφέρουσαν αὐτὴν σειρὰν τῶν «Ἐνδόξων Παιδίων», παρουσιάζουσα σήμερον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Διαπλάσεως» τὰς ἀδελφὰς Βάλλη, ἠθοποιούς, χορευτρίας καὶ ἀοιδοὺς γνωστοτάτας εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἀγγλίαν. Εἶνε ἀκόμη πολὺ μικραί· ἡ Λουλοὺ Βάλλη μόλις ὑπερβαίνει κατὰ δύο ἔτη τὴν ἀδελφήν της Βάλλη Βάλλη, ἡ ὁποία εἶνε δέκα ἐτῶν. Ἀλλ' ἡ φήμη των εἶνε ἤδη μεγάλη, καὶ δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον παιδία τὰ ὁποῖα νὰ ἔτυχον περισσοτέρων τιμῶν ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς ἀδελφάς, καὶ προπάντων ἀπὸ τὴν Βάλλη Βάλλη, ἡ ὁποία, χωρὶς ἀμφιβολίαν, εἶνε τὸ ἐνδοξότερον παιδίον, ἀπὸ ὅσα σᾶς ἐπαρουσίασα ἕως τώρα.

Βάλλη Βάλλη.

Ὑπάρχει ἓν χαριτωμένον ἀνέκδοτον περὶ τῶν ἀδελφῶν Βάλλη. Ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὸ Νεοκάστελον, ὅπου ἐπὶ ἐννέα ἑβδομάδας εἶχον δώσῃ σειρὰν παραστάσεων, καὶ αἱ μικραὶ καλλιτέχνιδες ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν μητέρα των τὴν ἄδειαν νὰ συσκευάσουν μόναι τὰ κιβώτιά των. Ἡ κυρία Βάλλη ταῖς τὸ ἐπέτρεψεν εὐχαρίστως καὶ αἱ μικραὶ ἤρχισαν τὴν ἐργασίαν. Ὅταν ἡ κυρία Βάλλη ἐπέστρεψεν, εὗρε τὸ μεγάλον κιβώτιον τῶν θυγατέρων της γεμάτον... ἀπὸ τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα εἶχαν λάβῃ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ τόσον καλά, ὥστε ὅλα των τὰ φορέματα καὶ τὰ ἀσπρόρουχα εἶχον μείνῃ ἔξω, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ τα στιβάσουν ὅπως ὅπως εἰς τὸ κιβώτιον τῆς μητέρας καὶ εἰς τὴν βαλίτσαν!

Φαντασθῆτε λοιπὸν πόσα δῶρα εἶχον λάβῃ ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς θαυμαστάς των, καὶ κρίνατε μὲ πόσην ἐπιτυχίαν ἔπαιξαν τοὺς παιδικοὺς ρόλους των. Τὴν τελευταίαν ἑσπέραν, ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου ἐξῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸ κοινόν, ὅτι ἡ Βάλλη ἦτο πιθανὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Νεοκάστελον, διὰ νὰ νὰ παίξῃ τὸν μικρὸν Δόναλδ εἰς τὸ δράμα «The White Heather» ἕνα ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους της ρόλους. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ κοινοῦ ἦτο ἀκράτητος, καὶ ὅταν ἡ Βάλλη ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ θέατρον, εὑρέθη διαμιᾶς περικυκλωμένη ἀπὸ ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος. Καθεὶς ἐζήτει νὰ την ἰδῇ ἐκ τοῦ πλησίον, νὰ την θωπεύσῃ, νὰκούσῃ ἕνα λόγον ἀπὸ τὸ στόμα της. «Ὦ, τὴν ἀγαπητήν μας μικρούλαν» ἐφώναζαν· «λοιπὸν θὰ την ξαναϊδοῦμεν; ἀλήθεια θὰ ξαναγυρίσῃ νὰ μας παραστήσῃ; Τί χαρά!» Καὶ ἡ ἀγαπητὴ μικρούλα τὰ ἔχασε μέσα εἰς τόσον θριαμβον, καὶ δὲν ἠξεύρε πλέον τί νὰ εἴπῃ καὶ τί νὰ κάμῃ... ἕως οὗ ἐπλησίασεν ἡ ἅμαξά της, τὴν παρέλαβε καὶ την ἔσωσε!

Παρομοίας σιγμὰς θριάμβου εἶδε πολλὰς ἡ Βάλλη Βάλλη. Εἰς τὸ θέατρον καὶ εἰς τὰς συναναστροφὰς τὴν χειροκροτοῦν καθ' ἑκάστην. Συχνὰ τῇ προσφέρουν τόσον μεγάλας ἀνθοδέσμας, ποῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ τας σηκώσῃ. Τὰ πολύτιμα δῶρα καὶ τὰ γλυκίσματα δὲν της λείπουν ποτέ. Τὸ καμαρίνι της καὶ τὸ σπίτι της εἶνε πάντοτε γεμᾶτον ἀπὸ θαυμαστάς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔρχονται μὲ κενὰς χεῖρας. Αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ δημοσιεύουν τὴν εἰκόνα της καὶ γράφουν τὰ μεγαλήτερα ἐγκώμια δι' αὐτήν. Ἔχει εἰς τὴν συλλογήν της μίαν φωτογραφίαν τῆς διασήμου Ἑλένης Τέρρυ μὲ τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν της, καθὼς καὶ ἕνα μ ε ν τ α λ λ ι ο ν μὲ τὴν εἰκόνα της, δῶρον πολύτιμον τῆς ἰδίας. Διάσημος ἄγγλος προσωπογράφος ἐζωγράφισε τὴν εἰκόνα της καὶ την ἔστειλεν εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῆς Grafton Gallery, τὴν ἐζωγράφισε δὲ ἐπίσης καὶ ὁ παρεστινὸς ζωγράφος Γαβριὴλ Ἐρβέ. Τελοσπάντων τὴν ἐτίμησαν, τὴν ἐδόξασαν, τὴν ἐκολάκευσαν, τὴν ἐχαϊδευσαν, ὅσον κανένα ἄλλο παιδὶ τὴν Βάλλη Βάλλη. Ἕνα μόνον δὲν κατώρθωσαν νὰ κάμουν

(*) Ἴδε Διάπλασιν 1 Μαΐου ἐ. ἔ.

νά την διαφθείρουν, νά την κάμουν νά ὑπερηφανεύθῃ, νά χάσῃ τὴν παιδικήν της ἀφέλειαν καὶ τὴν ἀγαθότητα. Ὄχι, ὄχι! Μὲ ὅλ' αὐτά, ἡ Βάλλη Βάλλη ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε τὸ ἁπλούστερον, τὸ ἀφελέστερον, τὸ γλυκύτερον καὶ τὸ μετριοφρονέστερον κοριτσάκι, τὸ ὁποῖον εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ συναντήσῃ. Ζῇ, καὶ μελετᾷ καὶ ἐργάζεται, ὅπως κάθε ἄλλο παιδί, ὑπακούει εἰς ὅλα τὴν μητέρα της καὶ τὴν θείαν της, περιποιεῖται καὶ λατρεύει τὰ ἀδελφάκια της. Τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἀδελφή της Λουλοῦ Βάλλη, ἡ ὁποία συμμερίζεται τὰς τιμάς, ἀλλὰ καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς μικροτέρας.

Κατοικοῦν εἰς τὸ βόρειον τμῆμα τοῦ Λονδίνου, εἰς μίαν μεγάλην καὶ παλαιὰν οἰκίαν, ὅπου βασιλεύει ἡ τελειοτέρα οἰκογενειακὴ ἁρμονία. Ἔχουν ἀκόμη μίαν μικροτέραν ἀδελφήν, πέντε ἐτῶν, — τὴν ὁποίαν προετοιμάζουν διὰ τὸ ἴδιον στάδιον, διότι καὶ αὐτὴ δεικνύει πρόωρα καλλιτεχνικὰ χαρίσματα, — καὶ ἕνα μικρούλην ἀδελφόν, μόλις ἑνὸς ἔτους. Ἡ μεγαλητέρα των εὐχαρίστησις εἶνε νὰ περιποιοῦνται τὸ χαριτωμένον αὐτὸ πλασματάκι, καὶ εἰς τὸ καμαρίνι των ἔχουν κρεμασμένην τὴν εἰκόνα του, διὰ νὰ τὴν δείχνουν εἰς τοὺς φίλους των ὑπερηφάνως. Ἡ Βάλλη ἔχει ἕνα σκύλον, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Τόρρυ, καὶ τὸν ἀγαπᾷ πολύ· ἡ Λουλοῦ πάλιν ὑπεραγαπᾷ τὸ ὡραῖόν της καναριάκι, ἴσως διότι ψάλλει γλυκὰ ὅσον καὶ αὐτή. Ὑπάρχει καὶ μία μαύρη γάτα, ἡ Βόγη· ἀλλ' αὐτὴ εἶνε κοινὸν κτῆμα ὅλης τῆς οἰκογενείας. Ὅταν προσφέρεται τσαΐ εἰς ἐπισκέπτας, ἡ Βάλλη καὶ ἡ Λουλοῦ ἀναλαμβάνουν τὰ καθήκοντα τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ μοιράζουν τὰ φλιτζάνια μὲ μίαν χάριν, ἡ ὁποία μαγεύει ὅλους. Ἡ Λουλοῦ παίζει πιάνο, ἡ Βάλλη παίζει βιολί. Ἡ τελευταία ἔχει τὴν μανίαν νὰ γράφῃ. Ὅταν εὑρίσκεται μακρὰν ἀπὸ τὸ σπίτι της, γράφει δύο καὶ τρία γράμματα τὴν ἡμέραν!

(Ἕπεται τὸ τέλος) ΑΡΤΕΜΙΣ ΔΑΣΙΚΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

«Πρὶν πεινάσῃ μαγειρεύει»
ὅποιος εἶνε γνωστικός,
καὶ δὲν τρέχει νὰ γυρεύῃ
τὸ φαγί του νηστικός. . .

Κ' εὐτυχὴς αὐτὸς θὰ ζήσῃ,
ποῦ ἀπὸ πρὶν οἰκονομεῖ
κάθε τι — σὰν το ζητήσῃ
νὰ το ἔχῃ 'στὴ στιγμή.

*
* *

Χάριν ἔχει μόνο ἐκεῖνος
ποὺνε ὅλων ἀδελφός,
κι' ὁμοιάζει τῆς ἀκτῖνος
ποῦ παντοῦ σκορπάει φῶς.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 58ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 2 Ἰανουαρίου 1899, πρὸς εὕρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. δημοσιευθεισῶν 246 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὀρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἐμπροθέσμως. Ὁ δὲ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμός, ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ε, δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν ἀποτελεσμένων ἑκάστῳ Εὐσήμων.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ροβέρτος Γουϊσκάρδος*, 225, [9 Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Θεραπαινὶς τῶν Μουσῶν*, 219, [8 Ε]. — *Κόδρος*, 214 [8 Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μισηκακόμοιρος*, 211, [8 Ε]. — *Γουλιέλμος Τέλλος*, 209, [8 Ε]. — *Σμυρηνοπούλα*. 200 [8 Ε].
ΕΠΑΙΝΟΣ: *Χρυσορρόας Πακτωλός*, 190, [7 Ε] — *Τρομάρας*, 187, [7 Ε]. — *Σέλευκος ὁ Κεραυνός*, 176 [7 Ε]. — *Ροβινσὼν Κρουσσός*, 164, [6 Ε]. — *Λυσόχαρτον*, 161, [6 Ε]. — *Πυθαγόρας ὁ Σάμιος*, 157, [6 Ε]. — *Τρεχαγυρευόπολος*, 154, [6 Ε]. — *Ἱππότης Γουλιέλμος*, 148 [5 Ε]. *Ἠθικὸς Ὕμνος*, 139, [5 Ε]. — *Τῖδε τῆς Νυκτός*, 127, [5 Ε]. — *Τίμιος Πολίτης*, 118, [4 Ε]. — *Ἀσὴρ τοῦ Πόντου*, 104, [4 Ε]. — *Ἐρυθρὰ Καμέλια*, 102, [4 Ε].
ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ναυτοπούλα*, 87, [3 Ε]. — *Ξενητευμένος Πηλωρίτης*, 72, [ΕΕ]. — *Ἀδελάδως*, 70, [ΕΕ]. — *Τελευταία Χελιδών*, 56, [ΕΕ].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ 12 ἔως 15 ἐτῶν

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ζεβάν*, 231, [9 Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μικρὸς Διάβολος*, 229, [9 Ε]. — *Σαρδανάπαλος*, 225, [9 Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Λοξίας*, 218, [8 Ε]. — *Στρατηγὸς τῶν Γαῖδάρων*, 212, [8 Ε]. — *Ἐξόριστος Ἀρματωλός*, 207, [8 Ε]· (τὸ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου*, ἔχον λύσεις 212 [8 Ε], καὶ ὁ *Σοφὸς Πιτσακός*, ἔχων λύσεις 209 [8 Ε], τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἤδη Γ' Βραβείου, τὸ μὲν εἰς τὸν 57ον, ὁ δὲ εἰς τὸν 55ον Διαγωνισμόν.)
ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ρόδον τῆς Αὐγῆς*, 205 [8 Ε]. — *Βασιλεὺς τῶν Ὀρέων*, 189 [7 Ε]. — *Ἀριστέας ὁ Χῖος*, 177, [7 Ε]. — *Ὄλπις ὁ Γριπεύς*, 175 [7 Ε]. — *Σπαρτιατικὸς Ζωμός*, 170 [6 Ε]. — *Κιθαρῳδὸς Ἀπόλλων*, 167, [6 Ε]. — *Ναυτόπαις*, 166 [6 Ε]. — *Γιάννης Ἀγιάννης*, 165, [6 Ε]. — *Ἡρωϊκὸν Μεσολόγγιον*, 161, [6 Ε]. — *Βίων ὁ Σμυρναῖος*, 160, [6 Ε]. — *Σαμιακὴ Σημαία*, 157, [6 Ε]. — *Ζωηρὰ Φλὲξ*, 156, [6 Ε]. — *Τριφύλλι*, 152, [6 Ε]. — *Ἐλπὶς τῶν Δυστυχῶν*. 148, [5 Ε]. — *Φροῦτο τῆς Ἐποχῆς*, 146, [5 Ε] — *Ἐξόριστος Ἑλληνίς*, 140, [5 Ε] — *Πάντα στὸ Πόδι*, 135, [5 Ε], — *Γρυνιάρα*, 134, [5 Ε]. — *Ἀπόστολος Καραπαναγιώτης*, 132, [5 Ε]. *Ἀνθοδέσμη Ἴων*, 132. [5 Ε]. — *Ἄνθος τοῦ Παρνασσοῦ*. 131, [5 Ε]. *Παρήγορος τῶν Θλίψεων*, 127, [5 Ε]. — *Δροσιὰ τοῦ Βοσπόρου* 122, [4 Ε]. — *Φλοῖσβος τοῦ Εὐξείνου*, 120, [4 Ε], — *Λερναία Ὕδρα*, 115, [4 Ε]. — *Ἀγριοτριαντοφυλλιά*, 114, [4 Ε]. — *Κιθαρῳδὸς Ἀρίων*, 111, [4 Ε]. — *Μακρολίλεκας*, 110, [4 Ε]. — *Ταϋγέτη*, 109, [4 Ε].
ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ἀνθισμένη Ροδωριά*, 97, [3 Ε]. — *Ροδοφωτισμένη Δύσις*, 96 [3 Ε]. — *Κολοκυθόσπορος*, 95, [3 Ε]. — *Ὡραία Τεργέστη*, 94, [3 Ε]. — *Στρατηγὸς Χαβρίας*, 94, [3 Ε]. — *Στρατηγὸς Ρίο δέλ Κοντεντέ*, 92, [3 Ε]. — *Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος*, 88, [3 Ε]. — *Φιλόπατρις Ἰάς*, 87, [3 Ε]. — *Χωτοκούλα*, 86 [3 Ε]. — *Ἐρυθρὰ Θάλασσα*, 85, [3 Ε]. — *Ἶρις*, 84, [3 Ε]. — *Ἀκτὶς Ἡλίου* (ἡ ἐκ Μακροχωρίου) 83, [3 Ε]. — *Ὀχυρὸν Λυκόφως*, 82, [3 Ε]. — *Ἀνθεμίς*, 78, [3 Ε]. — *Στρατηγὸς Ἀντίβας*, 76, [3 Ε]. — *Πρωτόπειρος Μέλισσα*, 75, [3 Ε]. — *Ἑλληνικὴ θάλασσα* 74, [ΕΕ]. — *Γαλανὸν Σερέσμα*, 74, [ΕΕ]. — *Χρυσόκερως Ἔλαφος*, 73, [2 Ε]. — *Μαρτολούλουδο*, 73, [2 Ε]. — *Ἀνήσυχον Πνεῦμα*, 73, [2 Ε]. — *Ἄθως*, 72, [2 Ε]. — *Βίγλα*, 70, (2 Ε). — *Κρητικός*, 68 (2 Ε), — *Μαγευμένη Ἀκτίς*, 67, (2 Ε). — *Ἰωάννης Γ. Μπουμπουλης*, 65, (2 Ε). — *Ἶλιξ τοῦ Κηφισσοῦ*, 60, (2 Ε).

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ 11 ἐτῶν καὶ κάτω

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Νευρόσπαστον*, 223, (8 Ε).
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἀντίο Μαστέλλο*, 221, (8 Ε). — *Κῦμα τῆς Πριγκήπου*, 207, (8 Ε).
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μικρὰ Δεσποινίς*, 188, (7 Ε). — *Φτερωτὴ Βαρκούλα*, 185, (7 Ε). — *Κρητικὴ Σημαία*, 136, (5 Ε). — (Ὁ *Ἱππότης Μαντζουράνας*, ἔχων λύσεις 171 (6 Ε), καὶ ὁ *Γιαννάκης Μαυρίκος* ἔχων λύσεις 137, (5 Ε), τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἤδη Β' Βραβείου, ὁ μὲν εἰς τὸν 57ον ὁ δὲ εἰς τὸν 55ον Διαγωνισμόν.)
ΕΠΑΙΝΟΣ: *Τάνταλος*, 134, (5 Ε). — *Ἂν τόδρης*, 132, (5 Ε). — *Τυμπανιστής*, 118, (4 Ε), — *Βροτολοιγὸς Ἄρης*, 105, (4 Ε). — *Ἅρμα τοῦ Ἡλίου*, 99, (3 Ε). — *Σκαφιδάκι*, 88, (3 Ε). — *Κρίπ-Κράπ*, 81, (3 Ε). — *Κολομβίνα*, 78. (3 Ε). — *Δημ. Βόσσαρης*, 70, (2 Ε).
ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Βενιαμὶν ὁ Δέσβιος* 59, (2 Ε). — *Φωτεινὸς Οὐρανός*, 49, (Ε). — *Πειρασμένος Λύκος*, 48, (Ε). — *Φιλάμμων*, 46, (Ε). — *Δάνδαλος*, 43, (Ε). — *Καίτη Κ. Φῶκερ*, 41, (Ε).

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις καὶ οἱ ἑξῆς, ἀναμίξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων·
Ἀγνὴ Φιλία, 36, (Ε). — *Ἀγριοβιολέττα*, 3 — *Ἀεροναυτοπούλα*, 34, (Ε). — *Ἀεροστάτον*, 40, (Ε). — *Ἀπτήνιος Ἥρως*, 4. — *Ἀμφιλύκη*, 3. — *Ἰω. Γ. Ἀναγνωστόπουλος*, 1. — *Ἀνθοφόρον Κάνιστρον*, 30. (Ε). — *Ἀρμῦριλος*, 1. — *Ἀρχάγγελος Γαβριήλ*. 4. — *Ἀστραβίριον Ῥόδου*, 20. — *Βασιλεὺς τῶν Ἀνθέων*, 6. — *Βράχος τῆς Ντραμπάτοβας*, 40, (Ε). — *Δέα*, 42, (Ε). — *Νικήτας Δισπαράκος*, 24. — *Ἐρινεύς*, 19. — *Ἐρυθρὸς Ἀστήρ*, 31 (Ε) — *Ἐσωτερικὴ Ἑλληνοπούλα*, 5. — *Εὐπειθὴς Τῶδε*, 21. — *Ἐχθρὸς τοῦ Σύλλα*, 25, (Ε). — *Ἑωθινὸν Ἄσμα*, 3. — *Ἑωθινὸν Ἄστρον*, 9. — *Ζωγράφος ὁ Θαλασσινός*, 25 (Ε). — *Ἠλεκτρικὸν Φῶς*, 34, (Ε). — *Ἰόνιον Πέλαγος*, 40, (Ε). — *Ἰοστεφὲς Ἄστυ*, 25, (Ε). — *Μαρία Καντάρογλου*, 13. — *Ἀναστασία Γ. Καρυοφύλλου*, 3. — *Κερκυραϊκὴ Νύξ*, 21. — *Κλαίουσα Ἰτέα*, 32, (Ε). — *Πολυξένη Ἰ. Κλωσσίδου*, 22. — *Λαοδάμας*, 13. — *Γεράσιμος Δ. Λασκαράτος*, 50, (2 Ε). — *Λύκα τοῦ Ἀρίονος*. 44, (Ε). — *Μαντεῖον τοῦ Τροφωνίου*, 13 — *Πέτρος Μαρκαντωνάκης*, 18. — *Μέλας Ἀετός*, 22. — *Μέλλων Ἥρως*, 23. — *Μενεξεδένια*, 33, (Ε). — *Ματαξούλα*, 18. — *Μικρὸν Πειρακτήριον*, 4. — *Μονογενής*, 51, (2 Ε). — *Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας*, 10. — *Μαρία Β. Μωραΐτου*, 46, (Ε) — *Ναύαρχος Θερβέρας*, 48, (Ε). — *Ὀπτικὸς Τηλέγραφος*, 1. — *Παναγαϊκός*, 12. — *Μιχ. Π. Παρασκάκης*, 8. — *Πεντελικὸς Ζέφυρος*, 12 — *Πολύφλοισβος Θάλασσα*, 6. — *Πτηνὸν τῶν Ἑκατοντήρων*. 28, (Ε). — *Πῶς με λέτε*, 19. — *Δημ. Π. Ραζικοτσικας*, 17. — *Σαλωνίτισσα Ἐλπιά*, 39, (Ε). — *Σελήνη Ἰανουαρίου*, 34, (Ε). — *Σοφὸς Σωκράτης*, 10. — *Στρουμπουλὴ Χορευτρια*, 24. — *Σφὶγξ τῶν Θηβῶν*, 26, (Ε). — *Τί με μέλει*, 21. — *Ἠλ. Χ. Τριάντης*, 3. — *Τυρταῖος*, 16. — *Φιλόμουσος Παῖς*, 17. — *Φυτὸ ἀπ' ἐδῶ*, 15. — *Φωτοβόλον Ἄστρον*, 11. — *Χρυσίζουσα Κεφαλή*, 41, (Ε). — *Ψίθυρος τῶν Φύλλων*, 50, (2 Ε).

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μικρὰ Κικί, ἡ ὁποία ἀγαπᾷ ἀπὸ τώρα τὰ λογοκαΐγνια, εἶπε πρὸς τὴν διδασκάλισσαν τοῦ πιάνου:

— Κυρία Ἀγγελική, ἡ Μαργαρόνα θὰ μας φύγῃ, γιατί, λέει, κάμνει πολλὲς σκάλες εἰς τὸ σπίτι μας. Τί νὰ 'πω ἐγώ, ποῦ κάμνω *χίλιες σκάλες* τὴν ἡμέρα;

Βασίλη ὑπὸ τὸ Λεμπατο Γουρουνόπουλο

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

ΤΗΝ 30 Σεπτεμβρίου λήγει ὁριστικῶς ἡ προθεσμία τῆς Ψηφοφορίας. Ὅσοι εἶνε ἀληθεῖς φίλοι τῆς Διαπλάσεως, ἐπιθυμοῦντες εἰλικρινῶς τὴν αὔξησιν καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ φυλλαδίου, ἂς σπεύσουν νὰ ἐπιστρέψουν συμπεπληρωμένον τὸ δελτίον τῆς Ψηφοφορίας τὸ ὁποῖον τοῖς ἐστείλαμεν τὸ 52 φυλλάδιον.

Ἂν κρίνω ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἔλαβα κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὀλίγων αὐτῶν ἡμερῶν — δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου, ἕως σήμερον ποῦ σας γράφω, — ἡ ἐντύπωσις τῶν φίλων μου ὑπῆρξε ζωηροτάτη ἐκ τοῦ ἀρθριδίου ἐκείνου «Θωρηκτὸν δι' ἐρέανον παιδίων.» Κατέστρωσα ἤδη ἓν σχέδιον ἐνεργείας μεγάλου Ἐρέανου, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ λάβουν μέρος ΟΛΑ τὰ Ἑλληνόπουλα, πρὸς συλλογὴν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ, διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς τορπιλλοβόλου. Καὶ ἂν πείσθοῦν ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ καὶ αἱ συνδρομήτριαι τῆς «Διαπλάσεως» εἶνε διατεθειμένοι νὰ ἀναλάβουν τὴν πρωτοβουλίαν αὐτοῦ τοῦ κανελληνίου παιδικοῦ ἐρέανου, θὰ γράψω *ἰδιαιτέρως πρὸς ἕνα ἕκαστον καὶ πρὸς μίαν ἑκάστην ἐκ τῶν φίλων μου* ἀπὸ μίαν ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐκθέτω τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας. Ἀπὸ τώρα δὲν σας λέγω τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον ὅτι τὸ σχέδιόν μου εἶνε τοιοῦτον, ὥστε, ἂν τύχῃ καλῆς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν φίλων μου, — ἂν ἕκαστος δηλαδὴ ἀπαφασίσῃ νὰ θυσιάσῃ *μισὴν ὥραν ἐργασίας* ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ, — εἶνε δυνατὸν νὰ εἰδοποιηθοῦν καὶ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Ἔρανον καὶ ἓν ἑκατομμύριον Ἑλληνοπαίδων! Φαντασθῆτε λοιπὸν τί εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ τοιοῦτο ποσόν, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν δεκάραν ἂν προσφέρῃ ἕκαστος.

Σ' εὐχαριστῶ πάρα πολύ, νέα μου φίλη *Ἰόνιος Ἥλιος*, διότι «θὰ προσπαθήσῃς νὰ καταστῇς σπουδαῖος παράγων δσον ἀφορᾷ τὴν διάδοσιν τοῦ φύλλου μας.» Σοῦ εἶχα ἐγκρίνει ἤδη τὸ ψευδώνυμον, ὅταν ἔλαβα καὶ τὴν δευτέραν ἐπιστολήν σου, καὶ σήμερον δημοσιεύω μὲ αὐτὸ τὰς προτάσεις σου.

Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας, ἴσα ἴσα ἀπὸ τὰς παλαιάς μου φίλας ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ μὴ παραποιῶνται, ἂν κάποτε δὲν ταις ἀπαντήσω ὅσον θὰ ἤθελον ἐκτενῶς, διὰ νὰ ἔχω τόπον νὰ περιποιηθῶ ὀλίγον καὶ τὰς νέας. Πίστευσε, ὅτι καμμίαν δὲν ἀγαπῶ περισσότερον ἀπὸ ἐσέ· καὶ διὰ νὰ σοῦ τὸ ἀποδείξω, θὰ σε παρακαλέσω νὰ μὴ ἀλλάξῃς τὸ ψευδώνυμον, μὲ τὸ ὁποῖον σ' ἐσυνείθισα πλέον καὶ ἐγὼ καὶ οἱ περί ἐμέ. Ἐκτὸς ἂν ἔχῃς κανένα ἰδιαίτερον λόγον. Ὁπωσδήποτε περιμένω νὰ μου ξαναγράψῃς.

Παπατρέχα, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Χαίρω, ποῦ ἀπέκτησες ὡραίαν μηχανὴν καὶ θὰ λάβῃς μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῆς Φωτογραφίας. Κατευθυνσιασμένοι μαζί σου ὅσοι σ' ἐγνώρισαν, ὅταν ἦλθες εἰς τὸ Γραφεῖόν μου. Ἡ πληροφορία σου θὰ δημοσιεύθῃ εἰς τὸ προσεχές, διότι σήμερον δὲν ἔχω τόπον διὰ καμμίαν.

Διόνυσε, σὲ εἶδα. . . σὲ εἶδα ὅταν ἦλθες καὶ ἄφησες τὸ Δελτίον τῆς Ψηφοφορίας μὲ τὸ ποθήλατον, καὶ ἔπειτα ἔφυγες σὰν ἀστραπή. Καλὲ σὺ εἶσαι τέλειος ποθηλάτης. Εὖοι! Εὖαν . . .

Μὲ σπαραγμὸν ψυχῆς ἔμαθα τὸν θάνατον τοῦ ἐκ Πειραιῶς καλλίστου μου φίλου *Ἀντωνίου Θ. Δημητροπούλου*, τοῦ ἄλλοτε τόσον τακτικοῦ εἰς τὸν κύκλον μας καὶ πολλάκις βραβευθέντος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Τὶκ-Τάκ*. Ἀπευθύνω τὰ θερμότατα συλλυπητήριά μου πρὸς τὰ ἀγαπητά ἀδελφιά του, καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ τα παρηγορήσῃ γρήγορα διὰ τὴν σκληροτάτην αὐτὴν στέρησιν.

Ὁ φίλος μου *Δημ. Γ. Βόσσαρης* εἶχα τὴν ὑποψιάνθῃ, νὰ μετρήσῃ τοὺς βραβευθέντας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1898 εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μας. Κατὰ τὴν στατιστικὴν αὐτὴν ἐβραβεύθησαν ἐν ὅλῳ 108, ἐξ ὧν 63 ἀγόρια καὶ 45 κορίτσια.

Καὶ ἄλλη στατιστική: Πόσαι Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις ἐκάσεου ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς Α' ἑξαμηνίας τοῦ 1899. Τὴν ἔπαμεν ὁ *Ἀγγουρολογιώτατος*, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ τοῦ *Ἀστέρος τοῦ Βέγα* ἐδημοσιεύθησαν 14 Ἀσκήσεις, τοῦ *Πτηνοῦ τῆς Ἐρήμου* 13, τοῦ *Σοφοῦ Πιτσακοῦ* 12, τοῦ *Ἀγγουρολογιωτάτου* 10, τοῦ *Ταπεινοῦ Ἰοῦ* 10, τοῦ *Ἀρχιζιζανίου* 9, τοῦ *Ἀθγερινοῦ* 9 κτλ. κτλ. Διὰ τὴν ἀκρίβειαν δὲν ἐγγυῶμαι, διότι ἐγὼ δὲν τας ἐμέτρησα ποτέ.

Καὶ μία εὐκολία διὰ τοὺς ἐν Κερκύρᾳ συνδρομητάς μου, τὴν ὁποίαν τοῖς κάμνει ὁ ἐκεῖ Μικρὸς Σύλλογος «Ἐμπρός». Θὰ προαγοράσῃ ἐκ τοῦ Γραφείου μου Μικρὰ Μυστικά, Χάρτην τῶν Δύσεων κτλ. καὶ θὰ τα ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, ὥστε οἱ θέλοντες νὰ ἠμποροῦν νὰ προμηθεύωνται ἐκεῖθεν ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον. Πολὺ καλὸν αὐτό, καὶ συγχαίρω τὸ προεδρεῖον τοῦ Μ. Συλλόγου διὰ τὴν ἰδέαν του.

Ἀρχιναύαρχε Θεμιστοκλῆ [ΕΕ] πολὺ μου ἤρεσαν αἱ ἐκ Βιέννης καὶ Τεργέστης ἐντυπώσεις σου. Κρίμα ὅμως νὰ μὴ ἔλθῃς καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας! Μοῦ ἤρεσαν ἐπίσης καὶ τὸ ποιηματάκι σου διὰ τὸ «Ὑπὲρ Πατρίδος» τὸ ὁποῖον τόσον σὲ ἐνεθουσίασεν. Ἔλαβα τὰς 6 δραχμὰς διὰ τὸ βραβεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπένειμες εἰς τὸ κεφάδιον τοῦ *Λουσίου*, καὶ τας ἔθεσα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ φίλου μου τούτου, διὰ νὰ λάβῃ ὅ,τι θέλῃ ἐκ τοῦ Γραφείου μου.

Οὐρανὸ τῆς Ἑλλάδος (Τ. Ε.) αὐτὸ σοῦ ἐξέλεξα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ, διότι τὸ προτιμώμενον δὲν ἦτο ἐλεύθερον. Θὰ δημοσιεύσω μερικὰς πληροφορίας σου, ἀλλ' εἰς τὸ προσεχές.

Ἀπὸ ὅσα μου γράφεις, *Ἄγνωστον Φῶς*, περὶ τοῦ γραφείου καὶ τῆς βιβλιοθήκης, ποὺ σου ἐχάρισεν ὁ καλὸς μπαμπᾶς, κρίνω ὅτι εἶσαι νοικοκυρούλα καὶ ὅτι σοῦ ἀρέσει ἡ τάξις. Σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμητικωτάτην θέσιν, ποὺ μου ἔδωσες εἰς τὴν βιβλιοθήκην σου.

Λρυσάνθεμον (Ν. Π.) αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐξέλεξα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ. Ἔλαβα καὶ τὸ διήγημά σου.

Φοβεροὶ λύται οἱ φίλοι μου Πειραιεῖς! Καὶ τὰ τρία πρῶτα βραβεῖα τοῦ σημερινοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Λύσεων, καθὼς καὶ τὰ πλείστα ἀπὸ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα, Πειραιεῖς τὰ πέρνουν. Τοὺς συγχαίρω ὅλους, καὶ ἀναμένω τὰς φωτογραφίας τῶν πρώτων.

Τελευταία Ὥρα: Τὸ «Ὑπὲρ Πατρίδος» θὰ ἐκδοθῇ ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος ἀνυπερθέτως. Ἐλπίζω μάλιστα ὅτι ἴσως τὴν Πέμπτην θὰ εἶνε ἕτοιμα τὰ πρῶτα ἀντίτυπα, καὶ ἂς ἔλθουν νὰ τα πάρουν οἱ πλέον ἀνυπόμονοι.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟΡΩΝ

Ἕνα *πτωχὸν παιδὶ ἀπὸ τὴν Λάρισσαν*, μοῦ γράφει μίαν συγκινητικωτάτην ἐπιστολὴν καὶ μου συνιστᾷ τὸν ἑαυτόν του. Τί πόνον ἔχει νὰ γίνῃ συνδρομητής μου! Φαντασθῆτε ὅτι ἐμάζευε χρήματα διὰ νὰ γράφῃ τοὐλάχιστον κανένα ἀπὸ τοὺς παλαιούς μου τόμους, τοὺς εὐθηνούς· ἀλλ' ἀρρώστησιν ἡ ἀδελφούλα του, καὶ τὸ καϊμένο ἠναγκάσθη νὰ τα ἐξοδεύσῃ ὅλα. . .

Ὁ *Γεώργιος Α. Σαγεᾶς* ἐκ Ναυπλίου, μοῦ συνιστᾷ ἕνα πτωχὸν φίλον του καὶ συμμαθητήν του.

Τέλος ὁ *Λούσιος* (6 Ε) μοῦ συνιστᾷ τρεῖς πτωχοὺς καὶ ἐπιμελεστάτους μαθητὰς ἀπὸ τὴν πατρίδα του, τὴν πλεινὴν Δημητσάναν. Τὰ ἐξ αὐτῶν ποῦ βλέπετε, εἶνε διὰ μίαν εὐγενεστάτην πρᾶξιν τοῦ Λουσίου, διὰ τὴν ὁποίαν ὅμως μὲ παρεκάλεσε νὰ μὴ εἴπω τίποτε.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: *Κάρμεν Σύλβα*, (Χ. σοῦ δίδω αὐτό,

διότι τὸ ἄφησεν ἡ φίλη μου, ἡ ὁποία τὸ εἶχεν ἕως τώρα·) *Βέλκριτῆ Φιλίαν* (Μ. Α. αὐτὸ ἐξέλεξα·) *Συνεφώδη Ἡμέραν* (Μ. Σ. αὐτὸ μόνον ἤτο ἐλεύθερον·) *Βουλδοκεέταν* (Β. Β.) *Δεσπάρδαλιν* (Α. Ζ. αὐτὸ ἐξέλεξα·) *Πατρινὸν Βαρκάρην* (Α. Δ.): *Δρυάδα τῆς Ρόδοπης* (Φ. Μ.) *Ἴον Ἥρας* (Μ. Σ.) καὶ *Ἄραβα* (Δ. Χ.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: ὁ *Νοσταλγὸς Ἕλλην* μὲ τὰ *Ἑλληνικὸν Λίθοθημα, Γλυκεῖαν Ἑλλάδα, Ἑλληνικὴν Σημαίαν, Ἄθμα τῆς Πριγκήπου* καὶ *Τὸν τῆς Νυκτὸς* — ὁ *Ἄγριος Μάγδης* μὲ τὴν *Γλυκεῖαν Βραδυάν, Γλυκεῖαν Ἀνάμνησιν, Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα, Ἑλληνικὴν Θάλασσαν* καὶ *Ἑλληνικὸν Λίθοθημα* — ὁ *Νέος Ἡρακλῆς* μὲ τὸν *Γουλιέλμον Τέλλον, Χρυσορρόαν Πακτωλόν, Κεραυνόν, Τρομάραν* καὶ *Ἄθμα τῆς Σαλαμῖνος* — ὁ *Κιθαρῳδὸς Ἀπόλλων* μὲ τὸν *Ναυτόπαιδα, Ἀρχιστράτηγον Μιλτιάδην* καὶ *Εὐδοξίαν Βαρδακίδου* — ὁ *Μικρὸς Παλαιστὴς* μὲ τὸν *Ἄραβικὸν Ἵππον, Νεράϊδαν* τοῦ *Γιαλοῦ* καὶ *Γενναίαν Σουλιώτισσαν* — ὁ *Κωστ. Γ. Μαχαιρᾶς* μὲ τὸν *Διονύσιον Καββαδίαν, Μαθήτριαν Καλλιτέχνιδα* καὶ *Λούσιον* — ὁ *Ἑλληνομαθὴς Ἀμερικανόπαις* μὲ τὴν *Γενναίαν Σουλιώτισσαν, Ἤτυχο Ἀεράκι* καὶ *Ἀντίο Μαστέλλο* — ὁ *Δίρκ Πέτερς* μὲ τὸν *Καπετὰν Γιακουμῆν, Πὶκ Νίκ, Σαμιακὴν Σημαίαν, Πρωτόπειρον Μέλισσαν* καὶ *Ζοφερὸν Μεσαίωνα* — ὁ *Ναυτόπαις* μὲ τὴν *Πρώτην Μαΐου, Πηνελόπην Κλεομένους* καὶ *Πηνελόπην Σεράσση* — ἡ *Ἀνθοδίαιτος Ἀτθίς* μὲ τὴν *Ἀνθεμίδα, Χιονισμένο Δενδράκι, Τάτταλον, Φιλέρημον Τρυγόνα* καὶ *Παρνασσὸν* — τὸ *Ἀνήσυχον Πνεῦμα* μὲ τὸ *Μπὰμ Μπούμ* καὶ *Πὶκ Νίκ* — ὁ *Γεώργιος Λ. Οἰκονομίδης* μὲ τὴν *Καλλιρρόην Σταΐκου* καὶ *Φαχὴν Καλογεροπούλου* — ὁ *Φιλοσοφικὸς Λίθος* μὲ τὸν *Βασιλέα τῶν Ὀρέων, Φιλόμουσον Νεάνιδα, Στήριγμα τῆς Μητρός, Ναυτοπούλαν* καὶ *Ἄθφαν Ποιμενίδα* — ἡ *Τύρινς* μὲ τὴν *Γρυνιάραν Λούσιον, Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν, Κρητικὴν Σημαίαν* καὶ *Παρνασσὸν* — ἡ *Πράξιλλα* μὲ τὸν *Κιθαρῳδὸν Ἀπόλλωνα, Μικρὸν Πιανίστιαν, Μικρὰν Πιανίστριαν, Πάλλουσαν Καρδίαν* καὶ *Μενεξεδένιαν* — ἡ *Ἀμφιλόκη* μὲ τὸν *Αὐγερινὸν* — τὸ *Στήριγμα τῆς Μητρὸς* μὲ τὸν *Περσέα* καὶ *Χρυσῆν Βεργίτσαν* — ὁ *Ἀλκιβιάδης Μ. Κορὲς* μὲ τὴν *Ροδοστεφανωμένην Ἀνοξίαν, Ἰωάννην Πετροκόκκινον, Μερόπην Μαρίνου* καὶ *Γεώργιον Κιαπέκον* — τὸ *Λουλούδι τοῦ Βουνοῦ* μὲ τὴν *Χλόην τοῦ Κηφισσοῦ, Ροδοφωτισμένην Δύσιν* καὶ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* — ἡ *Ταρταρίνος τῆς Ταρασκόνης* μὲ τὴν *Χλόην τοῦ Κηφισσοῦ, Δημ. Δρίβαν, Ἤτυχο Ἀεράκι* καὶ *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα* — ἡ *Ἰόνιος Νῆσος* μὲ τὴν *Ναυτοπούλαν, Καρδίαν Μουσικῆς, Ἀφρισμένο Ἄθμα* καὶ *Μενεξεδένιαν*

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Σωσικλῆν Νύκτα* (ἕως σήμερα, ὁ θεῖός σου δὲν ἦλθεν εἰς τὸ Γραφεῖον, διὰ νὰ σοῦ ἀγοράσῃ τὸν Χάρτην τῶν Λύσεων· μήπως ἀπὸ αὐτὸ τὸ κίνημα νὰ σὲ ἀγαπῶ; ἔχεις δίκαιον·) *Ἐλαφρὰν Ἄκατον* (καλὸν ταξεῖδι!) *Ζωντανεμένην Ἑλληνοπούλαν* (μὲ μεγάλην μου εὐχαριστησιν παρηκολούθησα τὰς ὡραίας σου διασκεδάσεις· ἀλλὰ νὰ μὴ μὲ λησμονῇς· ἀπὸ τὴν «ξενιτειάν» σου μοῦ ἔγραφες συχνότερα·) *Σωρὸν Πιττακὸν* (μὰ αὐτὸ νὰ ἰδοῦμε· θὰ ψηφίσουν ὅσοι μοῦ ἔγραψαν ὑπέρ, ἢ θὰ περιορισθοῦν εἰς λόγια; δὲν τὸ πιστεύω ὅμως· ἄλλως τε ἡ ψηφοφορία προχωρεῖ ὁλονέν) *Χιονοσκεπῆ Δίρφην, Ἐξοχώτατον Γάτον* (ἡ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾷς εἶνε συνδρομήτρια·) *Ἀρχιναύαρχον Εὐρυβιάδην*, (Ε) διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν, δι' ἧς συνώδευσε τὴν ψῆφόν του· φρονεῖ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων θὰ ὑπερβῇ τὸν ὁρισθέντα, ἂν ἕκαστος ἐνθυμηθῇ τὸ ρητὸν «καιρὸν γνῶθι, ἐξὸς γάρ·» ὑπενθυμίζει δὲ καὶ τὴν σύμπτωσιν τῆς ἐκλογῆς τῶν Δημάρχων· μικροὶ καὶ μεγάλοι, λέγει, θὰ ψηφίζουν συγχρόνως!) *Φιλοπάτριδα Ἰάδα* (τὸν δίχομαι, ἀρ' οὐ τώρα πλέον εἶνε *ἀδελφός* σου· θὰ συμμορφωθῇ ὅμως μὲ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ·) *Ἰατρὸν τῶν συνδρομητῶν* (ἡ Κικὴ κατενθουσιασμένη μὲ τὴν ὑπόσχεσίν σου· θὰ ἤθελε νὰ ἐδιαλύετο ὅλαι αἱ συλλογαὶ τοῦ κόσμου, ἂν ἐπρόκειτο νὰ τῆς δίδουν ἀπὸ κάθε μίαν τὰ καλλίτερα γραμματόσημα· τί σου εἶνε τὰ παιδιά, ἔ;) *Γραβιᾶν* (λυποῦμαι πάρα πολὺ ποῦ δὲν εἰμπορῶ νὰ σ' εὐχαριστήσω· ἀλλὰ κρίνε καὶ μόνος σου· ἂν καθένας συνδρομητής, ἐπρότεινε ἀπὸ ἕνα ἰδικόν του Διαγωνισμόν, τί θὰ ἐγίνετο;) *Κιθαρῳδὸν Ἀπόλλωνα* (ὁ ὁποῖος, πρῶτος-πρῶτος ἀπὸ τοὺς ἐν Σμύρνῃ φίλους μου, μοῦ ἔστειλε τὴν ψῆφόν του·) *Στρατηγὸν Ρίο δὲ Κοντεστέζ, Δοξίαν* (θὰ σε παρακαλέσω, ὅταν θὰ μοῦ στείλῃς καὶ τοὺς ἄλλους δέκα, νὰ ἀντιγράψῃς μαζὶ καὶ τὰς σημερινάς, διὰ νὰ τας ἔχω ὅλας εἰς τὸ ἴδιον χαρτί·) *Χρυσῆν Πρωΐαν* (ἔστειλα νὰ ἰδῶ λοιπόν, θὰ εἶσαι κακτική;) *Χιωτοπούλαν* (περιμένω καὶ τὰ ἐν ἐκτάσει) *Παπαρούναν τῆς Πεντέλης* ((Ε) διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐν Πόρῳ ζωῆς· εὔχομαι εἰς τὸν ἀγκηπτὸν Ὀρίστην περαστικὰ καὶ τὸν εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰ ἄνθη τῆς μηλιᾶς, τὰ ὁποῖα μοῦ ἐζωγράφισεν· ἦσαν ὡραιότατα·) *Ἐχθρὸν τοῦ Σύλλα* (σὲ συγχαίρω διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματά σου· τὸ *Ἰόνιον Πέλαγος* καὶ ἡ *Κερκυραϊκὴ Νῆσος* εἰμποροῦν νὰ καυχῶνται ὅτι ἔχουν φίλον, ἀγαπῶντα αὐτοὺς τόσον πολύ· καὶ βέβαια τὸ ἀξίζουν, ἀφ' οὗ σου ἔδειξαν τόσην ἀφοσίωσιν·) *Τζὶ Τζὶ Μπούμ Μπούμ* (ἀναμένω τὰς ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὸ «Ὑκὲρ Πατρίδος» τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃς τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα· αὐτὰ εἶνε βιβλία διὰ παιδιὰ τῆς ἡλικίας σου!) *Ἀγκάθι* (ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν μετὰ χαρᾶς καὶ θὰ τὴν δημοσιεύσω προσεχῶς· περιμένω καὶ τὸ πρωτότυπον·) *Θαλασσοζάλην* (μοῦ στέλλουν ὁλονὲν ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ τοῦ Σωτῆρος, καὶ μέχρι τέλους ἐλπίζω νὰ στείλουν ὅλας τὸν ἔρανόν των, ἔστω καὶ ἐλάχιστον·) *Τάνταλον* (ἡ ἀπάντησίς σου ἦλθεν ἐγκαίρως· ἀπὸ τὰς Ἀκροστιχίδας σου διάλεξε μίαν, τὴν καλλιτέραν· εἶπα ὅτι δὲν θέχομαι Ἀσκήσεις μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, διότι εἶνε πιασμένα ὅλα τὸ φύλλα· θὰ δημοσιευθοῦν καὶ ἀπὸ ἐκείνας, τὰς ὁποίας μου ἔχεις στείλῃ) *Θεαγένην* (ὅλα ἔμμετρα! μὰ πῶς τὸ κατορθόνεις; νὰ σοῦ εἰπῶ ὅμως· τὴν ἀλήθειαν, προτιμῶ τὰ κεζά, διότι ἐκφράζουν καθαρώτερα τὴν ἰδέαν·) *Τέττιγα τῆς Ἀχαΐας* (σὲ ξαναβλέπω μὲ μεγάλην μου χαρὰν· βεβαίως ἐνθυμοῦμαι τὸν *Δίκαιον Ἀριστείδην*· σὲ παρακαλῶ νὰ τῷ διαβιβάσῃς τὰ συγχαρητήριά μου·) *Ἀηδόνα τῆς Τερψιθέας* (δέχεσαι ὅ,τι νὰ εἶνε·) *Μαστροχαλαστὴν* (σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν προθυμίαν· ἡ Πίσσα μου ἀντασπάζεται τὴν Κάρμεν· σοῦ ἔστειλα ἐκ νέου ἐκεῖνα τὰ φύλλα·) *Τριόπιον Ἀπόλλωνα, Μαρίαν Ν. Χατζιδάκη, Μαγευμένον Δάσος* (εὔχομαι καλὴν διασκέδασιν· νὰ μοῦ φιλήσῃς τὴν μικρὰν Δέκατερίνη·) *Δημ. Κ. Φιλέρην* (ὁ πιστεύω ὅτι μὲ ἀγαπᾷς τόσον πολύ, ὥστε νὰ μὴ διασκεδάζῃς εἰς τὴν ἐξοχὴν χωρὶς τὸ φυλλάδιόν μου·) *Ἀντίο Μαστέλλο* (σύμπτωσις· νὰ ἐχάθη κανὲν φύλλον εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον· εἰδεμὴ ὅλα στέλλονται μὲ τὴν ἴδιαν ἀκριβείαν· ὁ Δ. Α. εἶνε συνδρομητής·) *Ἐθνικὸν Ἄμπον* ((Ε) διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν σου·) *Φιλόμουσον Νεάνιδα* (καὶ αἱ ἐπιστολαὶ στέλλονται ὅπως τὰ Μ. Μυστικά, ἀλλὰ μὲ 30λεπτον γραμματόσημον·) *Γλυκὸ Φιλάκι* (ἀδύνατον νὰ ἔλαβε τὰς ἐπιστολάς σου καὶ νὰ μή σου ἀπήντησα· σὲ ἀντασπάζονται ὅλοι·) *Τριπέφαλον Ὕδραν, Ἔνδοξον Σαλαμῖνα* (ἄλλοτε βέβαια θὰ μου γράψῃς περισσότερα·) *Ἀπότομον Βράχον, Τυρινθα* κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 14 Αὐγούστου, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 4ῃ Ὀκτωβρίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ἂν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

---

482. Δεξιγριφος.

Τὸ μὲν πρῶτόν μου εἶνε ψάρι,
Τὸ δὲ δεύτερον ποτόμι.
Καὶ αὐτὰ τὰ δυὸ ὅποιος πάρῃ
Εὔμορφον πουλὶ θὰ κάμῃ

Ἐστάλη ὑπὸ Νικολάου Π. Κουλιαμᾶ

483. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε Α καὶ βάλε Υ
Καὶ θὰ ἰδῇς εἰς τὴ στιγμὴ
Ἑρπετόν τι νὰ χαθῇ
Καὶ τετράπουν νὰ φανῇ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θεαγένους

484. Τονόγριφος.

Ὅπως ἔχω ἂν μ' ἀφίσῃς
Εἶμαι μέτρου τι γνωστόν.
Ἂν μὲ παροξυτονίσῃς
Θάχῃ κάτι βαθυλόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Αἰσθήματος

485. Κυβόλεξον.

1.— Θὰ μ' εὕρῃς εἰς τὰ σπάνια πτηνά, ἂν μὲ [ζητήσῃς.
2.—Τῆς σφαίρας τὸ εὐρύτερον ἐγὼ καλύπτω [μέρος.
3.—Πρωτεύουσα Δυνάμεως ἐσχάτως ἠττηθείσης.
4.—Κ' ἐγὼ εἶμαι τὸ ὄνομα γνωριμοτάτου ἀ- [στέρος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄνθους τῆς Ἴδης

486. Τετράγωνον.

★ ★ ★ ★ ★ ★ Ἀντικαταστάθοῦν οἱ ἀστε-
★ ★ ρίσκοι διὰ γραμμάτων, οὕτως
★ ★ ὥστε νὰ ἀναγινώσκεται: ἄνω,
★ ★ ὄρος τῆς Ἀσίας· κάτω νῆσος
★ ★ τοῦ Αἰγαίου· δεξιᾷ καὶ ἀρι-
★ ★ ★ ★ ★ ★ στερᾷ δύο ἀστερισμοὶ ἢ ζῶα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βόρι κ' Βλα

487. Μωσαϊκόν.

Ὁ Κόδρος, ὁ Τηλέμαχος καὶ ἡ Ἑλληνοπούλα
Ἡ τελευταία Χελιδών, μαζὶ κ' ἡ Βοσκοπούλα
Σοῦ δίδουν πέντε γράμματα μαζὶ νὰ τα κολλήσῃς
Καὶ τρομερὸν ἐπίγραμμα μ' αὐτὰ νὰ σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτοπαίδος

488. Ἀπροσδόκητον.

Ἂν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος δὲν ἀπέθνησκε νέος, τί θὰ ἐγίνετο;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τρομάρα

489. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων.

(Ὄρος Ἑλλ.)—(Πόλις Γαλλ.)=Γράμμα+
(Πηνόν)—(Ἄρθρον)=Μία συγγενής.

Ἄθροισμα ὑπολοίπων!=(Ἱέρεια)

Σημ. Ὀρθογραφία δὲν τηρεῖται.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἐλευθερίου Βιζυηνοῦ

490. Μαγικὸν γράμμα μὲ φράσιν.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις, αἱ ὁποῖαι κατὰ σειρὰν νὰποτελοῦν μίαν φράσιν:
ἔγερσις, ναί, πανόραμα, ζήλεια, ἀνά, ὀβελίζω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρος τοῦ Βέγα [ΕΕ]

491. Φωνηεντόλιπον.

στλγμτ στλγμτ-γμζ ★-στμν-★-θθ,

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐυνοχωρέου Ποντικοῦ

492. Γρῖφος

Δεῖ
Δεῖ Δεῖ
Δεῖ Δεῖ Δεῖ μά, τὸν, ἓν μέθα!
Δεῖ Δεῖ μέθα!
Δεῖ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τωνταλου

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1899.